

Interiérový element

BcA. Kristína Filová

Diplomová práce
2014

 Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta multimediálních komunikací

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně

Fakulta multimediálních komunikací

Ústav vizuální tvorby

akademický rok: 2013/2014

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **BcA. Kristína Filová**
Osobní číslo: **K12518**
Studijní program: **N8206 Výtvarná umění**
Studijní obor: **Multimedia a design – 3D design**
Forma studia: **prezenční**

Téma práce: **Interiérový element**

Zásady pro vypracování:

1. Rešerše
2. Analýza
3. Stanovení cílu a metody práce
4. Vypracování projektu
5. Závěr a vyhodnocení projektu

Na samostatném nosiči CD-ROM odevzdejte v minimálním počtu 10 kusů obrazovou dokumentaci praktické části závěrečné práce pro využití v publikacích FMK. Formát pro bitmapové podklady: JPEG, barevný prostor RGB, rozlišení 300 dpi, 250 mm delší strana. Formáty pro vektory: AI, EPS, PDF. Loga a texty v křivkách. V samostatném textovém souboru uveďte jméno a příjmení, login do Portálu UTB, obor (ateliér), typ práce, přesný název práce v češtině i v angličtině, rok obhajoby, osobní mail, osobní web, telefon. Přiložte svou osobní fotografii v tiskovém rozlišení.

Rozsah diplomové práce: viz. Zásady pro vypracování
Rozsah příloh: viz. Zásady pro vypracování
Forma zpracování diplomové práce: tištěná/elektronická

Seznam odborné literatury:

1. KANICKÁ L., HOLOUŠ Z., Nábytek (Typologie, základy tvorby)
2. TANGAZ T., Škola interiérového designu (Základy architektury designu interieru)
3. KANICKÁ L., Design nábytku v současném světě
4. KOTRÁDYOVÁ V. a kol., Dizajn nábytku (Vývoj, navrhovanie, materiály, terminológia, ergonómia, konštrukcie, technológia)

Vedoucí diplomové práce: **M. A. Vladimír Kovařík**
Ústav vizuální tvorby

Datum zadání diplomové práce: **2. prosince 2013**

Termín odevzdání diplomové práce: **16. května 2014**

Ve Zlíně dne 2. prosince 2013

doc. MgA. Jana Janíková, ArtD.
děkanka

M. A. Vladimír Kovařík
M. A. Vladimír Kovařík
ředitel ústavu

PROHLÁŠENÍ AUTORA BAKALÁŘSKÉ/DIPLOMOVÉ PRÁCE

Beru na vědomí, že

- odevzdáním bakalářské/diplomové práce souhlasím se zveřejněním své práce podle zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, bez ohledu na výsledek obhajoby ¹⁾;
- beru na vědomí, že bakalářská/diplomová práce bude uložena v elektronické podobě v univerzitním informačním systému a bude dostupná k nahlédnutí;
- na moji bakalářskou/diplomovou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, zejm. § 35 odst. 3 ²⁾;
- podle § 60 ³⁾ odst. 1 autorského zákona má UTB ve Zlíně právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- podle § 60 ³⁾ odst. 2 a 3 mohu užit své dílo – bakalářskou/diplomovou práci - nebo poskytnout licenci k jejímu využití jen s předchozím písemným souhlasem Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše);
- pokud bylo k vypracování bakalářské/diplomové práce využito softwaru poskytnutého Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně nebo jinými subjekty pouze ke studijním a výzkumným účelům (tj. k nekomerčnímu využití), nelze výsledky bakalářské/diplomové práce využít ke komerčním účelům.

Ve Zlíně ..... 13. 5. 2014 .....

Kristína Filová Šteřevá
.....
Jméno, příjmení, podpis

1) zákon č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, § 47b Zveřejňování závěrečných prací.

(1) Vysoká škola nevydělčelně zveřejňuje disertační, diplomové, bakalářské a rigorózní práce, u kterých proběhla obhajoba, včetně posudků oponentů a výsledku obhajoby prostřednictvím databáze kvalifikačních prací, kterou spravuje. Způsob zveřejnění stanoví vnitřní předpis vysoké školy.

(2) Disertační, diplomové, bakalářské a rigorózní práce odevzdané uchazečem k obhajobě musí být též nejméně pět pracovních dnů před konáním obhajoby zveřejněny k nahlédnutí veřejnosti v místě určeném vnitřním předpisem vysoké školy nebo není-li tak určeno, v místě pracoviště vysoké školy, kde se má konat obhajoba práce. Každý si může ze zveřejněné práce pořizovat na své náklady výpisy, opisy nebo rozmnoženiny.

(3) Platí, že odevzdáním práce autor souhlasí se zveřejněním své práce podle tohoto zákona, bez ohledu na výsledek obhajoby.

2) zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 35 odst. 3:

(3) Do práva autorského také nezasahuje škola nebo školské či vzdělávací zařízení, užití-li nikoli za účelem přímého nebo nepřímého hospodářského nebo obchodního prospěchu k výuce nebo k vlastní potřebě dílo vytvořené žákem nebo studentem ke splnění školních nebo studijních povinností vyplývajících z jeho právního vztahu ke škole nebo školskému či vzdělávacímu zařízení (školní dílo).

3) zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 60 Školní dílo:

(1) Škola nebo školské či vzdělávací zařízení mají za obvyklých podmínek právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla (§ 35 odst. 3). Odpirá-li autor takového díla udělit svolení bez vážného důvodu, mohou se tyto osoby domáhat nahrazení chybějícího projevu jeho vůle u soudu. Ustanovení § 35 odst. 3 zůstává nedotčeno.

(2) Není-li sjednáno jinak, může autor školního díla své dílo užit či poskytnout jinému licenci, není-li to v rozporu s oprávněnými zájmy školy nebo školského či vzdělávacího zařízení.

(3) Škola nebo školské či vzdělávací zařízení jsou oprávněny požadovat, aby jim autor školního díla z výdělku jim dosaženého v souvislosti s užitím díla či poskytnutím licence podle odstavce 2 přiměřeně přispěl na úhradu nákladů, které na vytvoření díla vynaložily, a to podle okolností až do jejich skutečné výše; přitom se přihlídnou k výši výdělku dosaženého školou nebo školským či vzdělávacím zařízením z užití školního díla podle odstavce 1.

ABSTRAKT

Cieľom diplomovej práce je vytvoriť inovatívny nábytkový systém, slúžiaci potrebám človeka v rámci interiéru. Navrhnutý modulárny systém je variabilný a zároveň multifunkčný. Jeho viacúčelovosť spočíva v plnení funkcií pre výstavné činnosti, veľtrhy, obchodné, bytové a kancelárske priestory.

Práca je rozdelená systematicky do šiestich kapitol, ktoré na seba tematicky nadväzujú. Teoretická časť sa zaoberá výkladom pojmov, prierezovo sa venuje druhom nábytku a stručne predstavuje históriu. Samostatná kapitola je venovaná oblasti výstavníctva, výstavným systémom a posledná kapitola pojednáva o faktoroch ovplyvňujúcich tvorbu nábytku. Zozbieranie týchto informácií je podkladom k praktickej časti, ktorej výsledkom je návrh a podrobný popis interiérového prvku, vytvárajúceho nábytkový systém, ktorý spĺňa požiadavky používateľa podľa jeho nárokov na individuálny výrobok. V práci je zahrnutá obrazová dokumentácia, ktorá uľahčuje orientáciu v danej téme.

Kľúčové slová: dizajn, variabilita, nábytkový systém, úložný priestor, interiér

ABSTRACT

The goal of my thesis is to create innovative furniture system which serves to human needs within the interior. Purposed modular system is variable and multifunctional at the same time. It's versatility is based in fulfilment of exhibition areas, fairs, businesses, flats and offices.

Work is divided systematically into six chapters which thematically follows each other. Theoretical part is focused on explaining concepts, kinds of furniture and briefly showing relations with history. One chapter is dedicated to the area of exhibitions and promoting stands and last chapter zoom in the factors which influence whole process of creating furniture. Collection of these informations serves as the background for my practical part which results in design and detailed description of interior element. This element creates furniture system which meets specific requirements of user in particular way. Picture documentation is attached to this work as well which helps to better understand mentioned topic.

Keywords: design, variability, furniture system, storage space, interior

Rada by som týmto poďakovala vedúcemu mojej diplomovej práce M. A. Vladimírovi Kovaříkovi, ktorý mi venoval čas a cenné rady počas tvorby a zároveň celého môjho štúdia. Ďakujem aj všetkým ostatným pedagógom a externým odborníkom, ktorý sa mi s ochotou venovali a obohatili ma o cenné skúsenosti počas štúdia na Univerzite Tomáše Bati ve Zlíně.

Prohlašuji, že odevzdaná verze diplomové práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou totožné.

OBSAH

ÚVOD.....	9
1 TEORETICKÁ ČASŤ	10
1 DEFINÍCIA POJMOV	11
1.1 INTERIÉROVÝ SYSTÉM	11
1.2 PRIESTOROVÁ ADAPTABILITA.....	11
2 TRIEDENIE NÁBYTKU PODĽA PROSTREDIA	13
2.1 AUTONÓMNY VÝSTAVNÝ INTERIÉR	13
2.2 AUTONÓMNY OBCHODNÝ INTERIÉR.....	14
2.3 AUTONÓMNY DOMÁCI INTERIÉR.....	15
2.4 AUTONÓMNY PRACOVNÝ INTERIÉR	16
3 DRUHY NÁBYTKOVÝCH SYSTÉMOV	17
3.1 SYSTÉM ÚLOŽNÉHO NÁBYTKU.....	17
3.2 JEDNOTLIVÝ NÁBYTOK (SOLITÉRY).....	18
3.3 SÚSTAVA NÁBYTKOVÝCH SÚPRAV – KOMPLETY.....	18
3.4 SÚSTAVA NÁBYTKOVÝCH STAVEBNÍC	18
3.5 VSTAVANÝ NÁBYTKOVÝ SYSTÉM.....	19
3.6 ZÁKLADNÉ POŽIADAVKY NA ÚLOŽNÝ SYSTÉM	20
3.6.1 Prehľadnosť.....	20
3.6.2 Dimenzovanie	21
4 STRUČNÁ HISTÓRIA VÝVOJA NÁBYTKOVÝCH SYSTÉMOV.....	23
4.1 ZARIAĐOVANIE JEDNOTLIVÝM NÁBYTKOM	23
5 VÝSTAVA A VÝSTAVNÝ SYSTÉM	25
5.1 VÝSTAVNÍCTVO.....	25
5.2 STRUČNÁ HISTÓRIA VÝSTAVNÍCTVA.....	26
6 FAKTORY OVPLYVNŮJÚCE TVORBU VÝSTAVNÝCH SYSTÉMOV	28
6.1 PRIESTOR	28
6.1.1 Typy interiérových výstavných plôch.....	28
6.2 ZÁKLADNÉ PRVKY VÝSTAVNÉHO SYSTÉMU.....	30
7 FAKTORY OVPLYVNŮJÚCE TVORBU NÁBYTKU	32
7.1 FYZICKÉ A KULTÚRNE POTREBY ČLOVEKA.....	32
7.2 ĽUDSKÝ FAKTOR – ERGONÓMIA	33
7.3 POVRCH – MATERIÁLOVÉ MOŽNOSTI	34
7.4 DREVOVLÁKNITÉ DOSKY DTD.....	35
7.4.1 Dyhované dosky.....	36

7.4.2	Laminované drevotrieskové dosky	36
7.5	CORIAN	37
7.6	NEREZOVÁ OCEĽ	38
II	PRAKTICKÁ ČASŤ	39
8	ANALÝZA PROJEKTU.....	40
8.1	IDEA PROJEKTU	40
8.2	ZDROJ INŠPIRÁCIE	40
8.2.1	Minimalizmus	40
8.2.2	Minimalizmus v architektúre	41
8.2.3	Variabilita.....	41
8.2.4	Individualita	42
9	SPRACOVANIE NÁVRHU A REALIZÁCIA PROJEKTU	43
9.1	JEDNOTLIVÉ MODULY NÁBYTKOVÉHO SYSTÉMU	43
9.1.1	Základný modul	43
9.1.1.1	Konštrukcia.....	45
9.1.2	Modul s uzavretou zadnou časťou	45
9.1.3	Modul so šuplíkom.....	46
9.1.4	Modul s priestorom na časopisy.....	47
9.1.5	Nočný stolík	48
9.1.6	Stôl	49
9.1.7	Vitrína	50
9.1.8	Farebný variant.....	51
9.2	KONŠTRUKCIA.....	52
9.3	MATERIÁL.....	54
9.3.1	Kompaktné dosky.....	54
9.3.2	Bukové drevo	55
9.3.3	Poťahované o – krúžky	56
9.3.4	Tabuľové sklo	57
	ZÁVER.....	59
	ZOZNAM POUŽITEJ LITERATÚRY	60
	ZOZNAM OBRÁZKOV	62
	ZOZNAM PRÍLOH.....	64

ÚVOD

Pri zvolení témy diplomovej práce bol rozhodujúci môj odborný záujem o interiér a tiež som zaregistrovala potrebu variabilného systému v praxi, teda v komerčnom ako aj bytovom prostredí. V minulosti som sa tejto téme viackrát venovala počas môjho štúdia, a teda poznatky, už skôr získané, som využila pri navrhovaní. Keďže histórii nábytku som sa venovala už v mojej bakalárskej práci, venujem jej preto teraz minimálny priestor a uprednostním súčasný stav a trendy v oblasti nábytkových systémov.

Pri samotnom procese vzniku produktu som kládla dôraz na individuálne potreby jednotlivca. Táto skutočnosť dáva navrhnutému nábytku nový rozmer, pretože ponúka možnosť jeho prispôsobenia momentálnym potrebám užívateľa. Dnešné moderné zariadenie interiérov musí zohľadňovať požiadavku individuality, preto navrhnutý produkt túto požiadavku spĺňa.

Ďalšou dôležitou a špecifickou vlastnosťou prvku je snaha o jeho variabilitu. Táto vlastnosť znamená možnosť prispôsobenia priestoru rôznym užívateľským podmienkam, skladobnej možnosti, meniteľnosť v rámci potrieb človeka, či forma stohovateľnosti nábytku. Pri tvorbe som bola inšpirovaná umeleckým smerom – minimalizmom, ktorý v sebe zahŕňa elementárne atribúty, využívajúce najmä jednoduchú geometrickú formu a jednoduché prostriedky k dosiahnutiu maximálneho účinku. Jednoduchosť, uľahčenie a zminimalizovanie sú hlavnými faktormi, ktoré ma viedli pri tvorbe.

Uvedené faktory boli nosnými piliermi počas vzniku interiérového elementu.

I. TEORETICKÁ ČASŤ

1 DEFINÍCIA POJMOV

1.1 Interiérový systém

Systémom rozumieme účelovo definovanú množinu prvkov a väzieb medzi nimi, ktoré vykazujú ako celok určité možnosti resp. vlastnosti. V literatúre je pojem systém väčšinou definovaný ako usporiadaný celok súvisiacich prvkov (komponentov, elementov), na základe ktorej si väčšina z nás dokáže podstatu tohto pojmu a jeho výkladu predstaviť. Avšak pri použití spojenia „interiérový systém“ tomu nie vždy tak býva. Z tohto poznania je dôležité uviesť jeho význam v širšej súvislosti, nakoľko neexistuje jednoznačná špecifikácia pojmu, a teda jeho presných podôb. Interiérový systém so sebou prináša viacero druhov a možností jeho využitia v konkrétnom priestore. Systémovosť môžeme chápať ako „stavebnicosť“, alebo presnejšie povedané mechanickú skladateľnosť prvkov. Napriek úzkej väzbe týchto pojmov v kontexte danej problematiky je možno presnejšie pracovať s dlhším, ale výstižným názvom „systém interiérového vybavenia“. Označuje systém (súbor) elementov v podobe rôznych konštrukčných komponentov, ktorých vzájomným skladaním a kombináciou je možné zostaviť väčšie celky, slúžiace ako vybavenie konkrétneho interiéru. V tomto prípade teda nehovoríme o prvkoch orientačného, či zabezpečovacieho systému a podobne. Bližšie však môžeme pojem špecifikovať ako variabilný úložný, výstavný, či predajný systém.

1.2 Priestorová adaptabilita

Bez ohľadu na to v akom interiéri dizajnér pracuje, musí za každým zohľadniť špecifiká daného priestoru. Dizajn nábytku v rozličnom priestore je ovplyvňovaný okolím, či už dimenziou priestoru, alebo jeho kontextom. Tvorba nábytku sa musí vždy vysporiadať s daným priestorom, pre ktoré platia určité obmedzenia. Spôsobom akým dizajnér naloží s týmito limitmi udáva priestoru jeho stratégiu – autonómna alebo korešpondujúca. Obidve stratégie sa však vzájomne môžu prelínať, ale zároveň sú od seba pomerne jednoducho odlišiteľné. Ak je zvolený postup kompletného dodržania daných reštrikcií, navrhnutý nábytok bude korešpondovať so svojim kontextovým prostredím. Na druhej strane ak je upustené od daných vplyvov a limitov vzniká tak autonómny interiér, ktorý je však tiež do určitej miery ohraničovaný, nakoľko stále existujú určité obmedzenia, ktoré vplyvajú na rozsah alebo tvar a sú dané okolitým priestorom.

Ak hovoríme o autonómnom interiéri znamená to, že z pôvodného priestoru vzniká akýsi obal, do ktorého je nový nábytok zasadený. Takéto navrhovanie interiéru je teda sebestačný proces, obmedzovaný iba limitmi priestoru, do ktorého má byť nábytok situovaný. Autonómna stratégia sa často používa pri návrhu výstavných priestorov, či dizajn interiéru predajných obchodných reťazcov.

Systémovosť so sebou prináša možnosť univerzálneho použitia z hľadiska práce s priestorom. Jednotlivé celky sú poskladané a prispôsobiteľné pomocou menších častí, to znamená, že je možné ich spätne skladať a rozkladať v nových pozíciách a vzťahoch. V prípade vzniknutej potreby použitia viacerých prvkov, alebo naopak nejaký prvok bude prevyšovať, nie je nutnosť výmeny veľkej časti kusového nábytku. Jednoduchosť v odmontovaní alebo prikúpení niekoľkých ďalších dielov, tak môže ušetriť na investíciách do vybavenia interiéru.

2 TRIEDENIE NÁBYTKU PODĽA PROSTREDIA

Podľa umiestnenia alebo podľa širšie vymedzeného účelového poslania sa sortiment nábytku rozčleňuje na niekoľko druhov, ako napr. bytový, kancelársky, školský, záhradný a pod.

Nábytkové predmety pre zariadenie každého z uvedených prevádzkových prostredí, je možné ďalej roztriediť opäť podľa základných druhov nábytku. Vždy sú to stoly, skrine, lôžka, sedací a ostatní nábytok.

Prevádzkové potreby a podmienky môžu byť iné v byte, kancelárii, škole alebo inde. Preto aj nároky na konkrétnu praktickú službu jednotlivých predmetov, hoci aj rovnakého druhu, sa môžu líšiť. Voľne stojaci, variabilný nábytok je pravdepodobne jedným z najautonómnejších elementov v rámci interiéru. Jednotlivé prvky je možné presúvať, kombinovať a určiť miesto pôsobenia, či už pri stene alebo v strede miestnosti. Nábytok môže byť lacná stavebnica, ktorá sa dá jednoducho postaviť, alebo môže ísť o drahý dizajnérsky kus. Akákoľvek podoba alebo poloha nábytku však musí viesť vyjadrovať informácie o jeho funkcií, prístupe dizajnéra, postavenie a prianie užívateľa alebo vypovedať informácie o danej miestnosti.

Väčšia, či menšia spôsobilosť produktu slúžiť jednému, či druhému účelu je niekedy podmienená podstatne odlišnejším riešením, ale niekedy stačí len taká úprava, ktorá uniká bežnej pozornosti. Jedná sa napríklad len o inú dimenziu, druh materiálu, väčšiu alebo menšiu odolnosť povrchu, konštrukcie a pod. Prvou podmienkou kvality jednotlivých prvkov je miera účelovej dokonalosti každej z nich a všetkých dohromady vo vzájomnej závislosti.

2.1 Autonómny výstavný interiér

Napriek tomu, že autonómny systém interiérového vybavenia nemusí mať žiadnu vzájomnú súvislosť s daným priestorom, neznamená to, že nemôže mať určitú atmosféru alebo identitu. Svojbytný dojem a identitu priestoru dodávajú jednotlivé prvky nábytku, ktoré môžu byť vzájomne previazané a vytvárajú kompaktné série.

Pri návrhu výstavných priestorov, resp. výstavného nábytkového systému je dôležité, aby bolo zdelené presné a jednoznačné posolstvo, ktoré nie je narušované ani oslabované daným priestorom, nakoľko vzhľad a tvar miesta funguje len ako pozadie. Exhíbičný

dizajn spočíva najmä v inštalácií sérií objektov, ktoré sú usporiadané podľa nejakej ucelenej témy do neutrálneho prostredia. Jednotlivé prvky výstavy sú vzájomne konzistentné a sú súčasťami súboru objektov, či výstavných jednotiek. Uplatňuje sa to predovšetkým pri putovných výstavách a veľtrhoch, pri ktorých jednotlivé časti musia byť dostatočne prispôsobiteľné, pre najrôznejšie prostredie a s ním spojené potreby. Pre dočasnú výstavu alebo veľtrh je teda hosťiteľská budova len akýmsi miestom, ktoré zaplňuje.

2.2 Autonómny obchodný interiér

Dizajn autonómneho variabilného nábytku v rámci obchodného interiéru nesie informácie o predávaných a vystavovaných produktoch. Navrhuje sa tak, aby prezentoval určitý životný štýl, ktorý je v 21. storočí veľmi premenlivý. Autonómnosť dizajnu interiérového systému v predajniach je zásadným faktorom, ktorý by mal byť navrhnutý tak, aby sa dal v prípade potreby rýchlo pozmeniť, inovovať alebo sa mohla zmeniť značka.

Dizajn, architektonické riešenie a usporiadanie elementov v predajni sú prvky, ktoré oko zákazníka pri návšteve predajne zaregistruje ako prvé. Pri zlepšovaní a navrhovaní predajných miest a skvalitňovaní ponuky, tak hrajú dôležitú úlohu. Prioritou týchto priestorov je odlíšenie sa od konkurencie, ale najmä ponúknuť spotrebiteľom originálny, osobitý priestor, so špecifickou atmosférou, ktorá zodpovedá ich očakávaniam a prániam.

S úmyslom nalákať zákazníka a súčasne sa dištancovať od prevládajúcich trendov v obore, sú využívané nekonvenčné prístupy, jak vystaviť tovar a šíriť značku. Objekt je vytvorený tak, aby sa stal stredobodom priestoru a výrobok s ním asociuje. Príkladom môže byť značka K – Swiss (športové oblečenie), ktorá vo svojich obchodoch propaguje aj hudobné akcie a výstavy. Skupina 6a Architects boli najatí, aby vytvorili systém nábytku v interiéri obchodu, ktorý mal byť flexibilný v tom zmysle, aby ho bolo možné jednoducho a rýchlo prestavať na voľný, neznačkový kultúrny priestor. Do obchodu bolo nainštalovaných niekoľko knižníc, ktoré vo svojom obsahu skrývali širokú škálu najrôznejších poličiek. Knižnice môžu byť podľa potreby, buď vysunuté do priestoru alebo odsunuté do rohu miestnosti pomocou koľajničiek v podlahe, čím vznikne dostatok miesta pre predstavenie alebo inú kultúrnu udalosť. Variabilný systém sa tak stáva nábytkom nezávislým na priestore, ku ktorému bol určený.

Obr. č. 1 Predajňa K – Swiss v Londýne

2.3 Autonómny domáci interiér

Koncepcia domova stála vždy v popredí záujmov architektúry a interiérového dizajnu. Neustále vyvíjajúci sa spôsob, akým ľudia bývajú, siaha od spoločenskej atmosféry vznešených stredovekých siení, až po ostrovné a radové anglické terasovité domy. Rôzne premeny pracovných a sociálnych návykov prispeli k tomu, že začiatkom 21. storočia začala vládnuť snaha k otvorenému priestoru. Nábytok v domácnosti vytvárajúci interiér, je zvyčajne úplne nezávislý na budove, v ktorej sa nachádza, vzniká tak snaha o individualitu vlastnej domácnosti.

Autonómny domáci interiér sa dá vytvoriť len z nevyhnutných prvkov, zabezpečujúcich základné funkcie bývania. Príkladom je aj návrh umelca a architekta Allana Wexlera, ktorý navrhol obytný priestor, vyjadrujúci esenciu moderného bývania. Jeho návrh flexibilného nábytku obsahuje nevyhnuté funkcie domácnosti, ktoré redukoval a vtlačil do výsuvných panelov na kolieskach. Jednotlivé časti sa dajú podľa potreby vysúvať alebo úplne skryť do hlavnej, nosnej konštrukcie. Všetky potrebné zložky bývania ako kuchyňa, kancelária, či spálňa sú obsiahnuté v paneloch, ktoré spĺňajú požadované funkcie. Crate House je teda ukážkou variabilného nábytkového systému, ktorý ponúka alternatívu k priestorovo komplikovanému bývaniu.

Obr. č. 2 *Crate House* – variabilný nábytkový systém

Interiér domácnosti niekedy maximálne kontrastuje s vlastnosťami priestoru, v ktorom sa nachádza. Neobvyklý charakter alebo význam nábytku, ktorý je v interiéri realizovaný, tak môže priestor preniknúť jedinečnou atmosférou.

2.4 Autonómny pracovný interiér

Veľkú časť života vyplňa práca, preto je dôležité, aby pracovné prostredie bolo adekvátne a efektívne. Prostredie určené pre prácu musí spĺňať niekoľko rôznych funkcií ako napr. vhodná atmosféra, ergonomický komfort, primeraný priestor a tiež reprezentovať politiku a identitu danej spoločnosti. Prostredie by malo počítať s fyzickými potrebami zamestnancov a byť efektívne najmä v tom smere, ktoré zamestnancom umožní pohodlne pracovať a zároveň byť zdravotne nezávadné. Podpora komunikácie a stretávanie kolegov, ktoré je zvýšené náležitým prispôbením spoločných priestorov je tiež dôležitou súčasťou pracovného interiéru. Zohľadnenie týchto podmienok, má obvykle prispievať k reprezentácii spoločnosti, predstavovať jej obchodné ambície a ideály, či symbolizovať jej značku a celkovú identitu. „*Podobne ako je možné zakomponovať identitu spoločnosti do určitého priestoru, je možné pomocou autonómneho prístupu vyjadriť aj dramatické prehlásenie obchodného zámeru.*“ [2] Kancelársky nábytok je považovaný často za pomerne nezaujímavý a nudný, ktorého dizajn je diktovaný len ergonomickým a ekonomickým činiteľom a tiež podmienkou splnenia určitých základných funkcií.

3 DRUHY NÁBYTKOVÝCH SYSTÉMOV

Predstavujú rôzne vzťahy určitého vymedzeného druhu a počtu nábytku vnútri každej danej sústavy. Nábytok každej sústavy vytvára podstatne iné podmienky, pri zariaďovaní interiéru a v organizácii výroby a predaja. V praxi to vypadá tak, že aj keď väčšina interiérov obsahuje nábytkové sústavy viacerých druhov, rovnováha medzi vstavaným, úložným nábytkom a samostatnými či, zostavenými dielmi sa líši podľa veľkosti disponibilného miesta a individuálnych preferencií užívateľa.

3.1 Systém úložného nábytku

Premýšľanie o celkovom obraze, namiesto riešenia problému po častiach, má výrazný vplyv, môže zbaviť priestor neporiadku a dovoliť, aby začal byť používaný novým a vítaným spôsobom.

Úložný nábytok v súčasnosti plní funkciu ukladania predmetov dennej potreby, najmä pre veci individuálnych aktivít voľného času, odevov či bielizne a pod.

Všeobecne na úložný nábytok možno nazerať z dvoch hľadísk:

- čo a ako je ukladané
- ako je to prístupné

Obidva aspekty doznali v posledných dvoch desaťročiach značných zmien. Na jednej strane sa neustále mení skladba, množstvo aj rozmery ukladaných vecí, na druhej strane rastie aj človek a mení sa jeho úloha v spoločnosti. Toto všetko by sa malo odraziť v koncipovaní, navrhovaní a realizácii úložného nábytku.

Na úložný nábytok určený pre verejný interiér, sú kladené vyššie požiadavky ako na nábytok bytový. Hlavnými predstaviteľmi typologickej skupiny je napr. nábytok pre izby a šatne, kancelársky nábytok, kuchynský či kúpeľňový.

Nábytok pre verejný interiér musí spĺňať vysoké požiadavky na kvalitu spracovania a vykazovať dlhodobú trvanlivosť. V prípadoch, kedy sa môžu v interiéri uplatniť klimatické výkyvy, musí byť konštrukcia nábytku pre tieto okolnosti prispôbena. Z hľadiska užívateľa musí nábytok vyhovieť nielen nárokom prevádzky, ale musí si zachovať aj svoje estetické parametre. Nevyhnutnou požiadavkou je ergonomické hľadisko, ktoré musí byť naplnené najmä pri nábytku určeného k práci.

3.2 Jednotlivý nábytek (solitéry)

Hovoriť o sústave alebo systéme nie je pri jednotlivom nábytku úplne presné. Ak však hovoríme o jednotlivých nábytkových sústavách a ich praktickom alebo estetickom vplyve v interiéri, potom vzniká potreba aspoň v projektovej praxi sledovať zvláštnu, charakteristickú, typologickú skupinu, teda sústavu nábytkových solitérov.

Sústava jednotlivého zariadenia je súhrn nábytkových predmetov, z ktorých každý sám o sebe môže splňať konkrétnu požadovanú funkciu. Nijakým spôsobom nie je závislý na ostatných predmetoch a v interiéri plní vlastnú samostatnú úlohu. Použitie takéhoto druhu nábytku, nie je viazané zaobstaraním ďalšieho prvku alebo celej súpravy. Jednou z výhod tohto spôsobu usporiadania vlastného priestoru, je jeho pomerná priamočiarosť a jednoduchosť. Avšak na druhej strane táto priamočiarosť môže znamenať problém. Riešenie všetkých skladovacích potrieb týmto priamym spôsobom, môže viesť k zbierke rôznorodých schránok a kusov nábytku, ktoré sa k sebe príliš nehodia. Ďalšou dôležitou zmienkou je, že samostatné solitéry väčšinou zaberajú viac podlahovej plochy. Väčšie kusy voľne stojaceho nábytku s úložným priestorom síce ponúkajú veľkú úložnú kapacitu, ale tiež dominujú zvyšku miestnosti a vyžadujú okolo seba mnoho voľného miesta, aby bola vizuálne a fyzicky potlačená ich mohutnosť.

3.3 Sústava nábytkových súprav – komplety

Nábytková súprava je menší, či väčší počet predmetov z rovnakého materiálu, tvaru a použiteľná k rovnakému účelu. Dostupnosť je jedine v celku (ako zostava) a nie jednotlivovo. To znamená, že predmety jednej súpravy sa líšia od prvkov inej natoľko, že nie je možná ich vzájomná kombinácia a doplňovanie, ak nemá byť porušený vzťah celku. V pôvodnej koncepcii brzdil typ takéhoto systému ďalší vývoj zariadenovacích spôsobov a to predovšetkým preto, že potlačili produkciu a predaj jednotlivých nábytkových predmetov. V tomto prípade, tak nebolo možné zariadiť byt inak, než využitím kompletov, ktoré sa síce rôznorodo líšili tvarom, avšak nie funkciou.

3.4 Sústava nábytkových stavebníc

Stavebnicový nábytek obsahuje rôzne početné súbory, resp. niekoľko nábytkových dielov konštruovaných a dimenzovaných tak, aby z nich bolo možné vhodnou kombináciou zostaviť rôzne funkčné a kompozične rozličné zostavy. Pomerne anonymné úložné

diely poskytujú priestor pre najrôznejší majetok a môžu byť tiež prostriedkom k vystavovaniu vecí. Mnohé diely sú dostupné ako súčasť stavebnicových systémov, ktoré je možné rozširovať alebo rôznymi spôsobmi zostavovať. Niektoré sa objavujú v podobe kociek či skriniek, ktoré sa dajú stavať do veže alebo kombinovať s pracovnými stenami. Iná možnosť je výber rôzne menších častí, ktoré prinášajú možnosť zhotoviť nábytok podľa našich konkrétnych potrieb a podmienok v priestore. V tomto prípade však ide o sústavu nábytkových stavebníc dielcových. Obsahujú komplex, resp. niekoľko jednotlivých dielov prispôbených tak, aby vhodným výberom z nich, bolo možné zostaviť niekoľko rozličných variant nábytkového systému svojho druhu alebo aj väčšie účelové a kompozične diferencované zostavy.

Základný rozdiel medzi stavebnicovým „skrinkovým“ nábytkom a stavebnicovým dielcovým nábytkom je v tom, že v prvom prípade vzniká zostava alebo nábytkový blok radením a nadstavovaním určitého počtu skriniek, z ktorých každá je finálnym funkčným kusom nábytku. V druhom prípade sa nábytková zostava skladá zo samostatných prvkov (dielov), z ktorých žiadny sám o sebe, bez nejakého začlenenia, zavesenia či podoprenia, nie je schopný plniť funkciu nábytku. Možnosti variability pri stavebnicovom dielcovom nábytku sú väčšie a rôznorodejšie než pri systéme skrinkového, nakoľko je možnosť širšieho výškového členenia, možnosť kombinácie uzavretých, otvorených alebo zasklenených častí a tiež možnosť uplatnenia rôznorodosti a farebnosti materiálu.

Nevyhnutným a podstatným znakom stavebnicového nábytkového systému je variabilnosť obidvoch zostáv.

3.5 Vstavaný nábytkový systém

Za tento druh nábytku je považovaný ten, ktorý po svojom umiestnení v interiéri stráca charakter nábytku mobilného alebo variabilného, nakoľko je technickým spôsobom upevnený so stenami stavby. Jeho sťahovanie sa nepredpokladá a na základe toho je špeciálne konštrukčne upravený. Pri tomto spôsobe začlenenia sa uvažuje už pri počiatkovej výrobe, stavebných dispozíciách a úpravách, nakoľko si montáž vyžaduje špeciálne podmienky. Vstavaný úložný nábytok zahŕňa niekoľko variant, ktoré siahajú od štandardného nábytku, až po zákazkovo navrhnuté a vyrobené jednotlivé skrinky a poličky. Tieto inštalácie v rámci svojho dokonalého pôsobenia a správneho fungovania vyžadujú odbornú montáž a presnú konštrukciu. V minulosti bol vstavaný nábytok charakteristickým zaria-

dením predovšetkým v bytoch individuálne vyrábaných a navrhovaných. Nebolo však vzácnosťou, že sa tento princíp uplatňoval aj v ľudovom bývaní. Riešenie týmto spôsobom bolo praktické, estetické a prístupné v ekonomickej oblasti. Technický a ekonomický nesúlad medzi nábytkom a stavbou vznikol až vtedy, keď sa mobilný nábytok začal vyrábať hromadne a v rovnakej podobe.

Za vstavaný nábytok sú považované väčšie skriňové celky a tie úložné zariadenia, ktoré sa z väčšej časti alebo úplne oslobodzujú od vzťahu a tvarovej závislosti k ostatnému druhu nábytku v rovnakom priestore a naopak vyjadrujú bližšiu viazanosť so samotnou stavbou. Všeobecne teda môžeme povedať, že vstavaný nábytkový systém je najvhodnejší, ak je navrhnutý tak, aby dopĺňal súčasný architektonický charakter priestoru. Jeho nevýhodou je však nízka možnosť zmeny – variabilnosť umiestnenia v priestore.

3.6 Základné požiadavky na úložný systém

Keďže väčšina činností v pracovnom a domácom prostredí človeka je nevyhnutne spojená s používaním predmetov, tak následkom rozmiestnenia a skladovania týchto predmetov v priestore, vzniká potreba ich ukladania, tiež potreba človeka po úložnom nábytku. Jedinec, ktorý má individuálne potreby, prispôsobuje týmto potrebám aj svoj spôsob života a v rámci tohto pohľadu, racionalizácia interiérov pomáha k rozvoju individuálnosti.

Správne riešenie ukladania predmetov je nevyhnutným predpokladom k tvorbe prehľadného, praktického a dobre udržiavateľného bytového interiéru. Jednotlivé nábytkové prvky musia spĺňať požiadavky na jednoduchú orientáciu, pohodlný prístup k predmetom dennej potreby, dostatočný a nekomplikovaný prehľad.

3.6.1 Prehľadnosť

Úložný priestor musí vyhovovať požiadavkám na ukladanie mnohých predmetov, ktoré sa neustále vyvíjajú a menia. Prehľadnosť je jedna z hlavných požiadaviek, s ktorou musíme počítať. Hľadanie predmetov môže mať za následok stratu času a spôsobiť ďalší neporiadok, preto každý predmet by mal mať svoje miesto. Moderné vnútorné vybavenie prináša prehľadný systém v ukladaní predmetov, ktorý je dosiahnuteľný napríklad delenými zásuvkami a špeciálnymi programami. Tieto prvky tiež prinášajú jednoduchosť v používaní a účelnosť využitia celého voľného priestoru. Pri tvorbe nábytku je potrebné dbať na potreby užívateľa a preto je vnútorné vybavenie predovšetkým funkčnou záleži-

tosťou. Manipuláciu s predmetmi k uloženiu uľahčujú rôzne sklopné, výsuvné alebo výklopné systémy. Vznikajú kombináciou zásuviek, políc, rôznych druhov výsuvných komponentov, vešiakových tyčí či drôtených prvkov. Okrem funkčného hľadiska majú vodorovné medzisteny a police aj spevňujúci charakter, na základe toho by nemali byť všetky polohovateľné. Súčasťou vybavenia vnútornej časti nábytku býva široké spektrum rôznych doplnkov, pre uskladnenie mnohých potrebných predmetov. Vysoká úroveň orientácie v skriňovom nábytku je umožnená použitím transparentných materiálov alebo drôtených systémov.

3.6.2 Dimenzovanie

Úložné priestory slúžia predovšetkým k ukladaniu predmetov, to znamená, že ich rozmery sú určované rozmermi a charakterom práve týchto predmetov a priestorom, ktorý je potrebný pri ich manipulácií. Pri dimenzovaní nábytku je potreba zohľadniť určité antropometrické¹ rozmery, aby bol úložný priestor jednoducho dostupný. Jedná sa o základné rozmery:

- dosah nahor v sede
- dosah nahor v stojí
- výšku očí pri státi
- dosah vpred

Predovšetkým uzatvárateľné elementy úložného nábytku (police, zásuvky atď.), vzhľadom k základnému postaveniu užívateľa (v sede, v stojí), majú byť umiestnené v optimálnej polohe. Boli stanovené tri pásma na základe námahy, ktorú proces ukladania vyžaduje. Pre toto stanovenie, bola základom ženská populácia.

- pásmo dosiahnuteľné bez vystúpenia na plochu vyššie než podlaha, pokrľaknutia či ohnutia
- pásmo jednoducho dosiahnuteľné len pri postavení sa na plochu umiestnenú vyššie než podlaha

---

¹ **Antropometria** je veda o meraní a analýze tvaru a veľkosti ľudského tela, priestoru, v ktorom je telo schopné vykonávať funkcie, teda jeho limity dosahovaných plôch

- pásmo dosiahnutel'né bez pokľaknutia alebo ohnutia

Úložný priestor, ktorý je dimenzovaný mimo bežný dosah je možné sprístupniť použitím ľahkého rebríka, ktorý môže byť súčasťou zostavy ako zámer dizajnéra.

4 STRUČNÁ HISTÓRIA VÝVOJA NÁBYTKOVÝCH SYSTÉMOV

Zámerom tejto časti nie je podať ucelený výklad o dejinách nábytkového umenia vo všetkých významoch a súvislostiach. Avšak nie je možné ju vynechať úplne.

Okrem slohu, resp. tvarového vplyvu je v tvorbe nábytku možné sledovať aj iný, vývojový priebeh, ktorý by sme mohli pomenovať zariadení spôsob, alebo vývoj nábytkových systémov. Z tohto aspektu sledujeme, aký bol proces pri zariadení bytov, v akých obojstranných vzťahoch boli vyrábané jednotlivé predmety a aký vzťah vykazovali ku stavbe, či to, ako jednotlivé vzťahy ovplyvňovali nielen vývoj prvkov samotných, ale predovšetkým interiéru.

4.1 Zariadenie jednotlivým nábytkom

Postupné dopĺňovanie bytu osobitnými nábytkovými prvkami, môžeme považovať za najvšeobecnejší a najstarší spôsob zariadenia.

Všetky druhy nábytku boli riešené a zhotovené pre jasne definovanú potrebu. Jeho tvar bol zjavným výrazom ucelenosti účelu materiálu a spôsobu výroby. Opomenutý tiež nebol ani estetický faktor, ale bol koncentrovaný na predmet bez zjavnej snahy vytvárať medzi elementmi rôzneho zamerania nejaké tvarové závislosti.

Predstava človeka o zariadení interiéru bola zameraná predovšetkým na jeho záujem o to, čo bude potrebovať a kam daný nábytok umiestni. V danom interiéru boli predmety veľmi premyslene sústredené z hľadiska praktických potrieb, ale výrazne náhodné čo sa týkalo vzťahov jednotlivých tvarov. Celok tak pôsobil ako pestrá zmes farieb a tvarov. Napriek tomuto čiastočnému nesúladu, predmety mali spoločnú logiku funkčného riešenia.

Až do nástupu baroka bolo zariadenie výberom jednotlivých prvkov zvykom ako v meste, tak aj na dedine, nerozlišujúc vrstvy vládnucich či poddaných, bohatých alebo chudobných, avšak výber sa líšil rôznou kvalitou a rozsahom.

Interiér nebol prostredím, ktoré by nútilo jednotlivca podriaďovať sa veciam, ale naopak veci boli nanajvyššie podriadené potrebám a podmienkam človeka. Obývané prostredie bolo v neustálom vývine, stále premenné, úmerne premenným potrebám človeka, vplyvom rôznych spoločenských (založenie rodiny), či praktických zmien.

Samotný obyvatelia uvádzali kritéria zmien v interiéri, a preto získavali zmysel pre krásu, či praktickosť. Táto schopnosť pochádzala zo skutočných podmienok a živej praxe.

V celej dlhej histórii bola hlavným nábytkom truhla, ktorá slúžila ako jednoduchý a pomerne ľahko prenosný úložný priestor. Nábytok sa stával zložitejší úmerne tomu, ako sa začal zhromažďovať počet vecí, ktoré ľudia vlastnili, tiež s rastom stredných vrstiev, ktoré postupne prichádzalo v sedemnástom a osemnástom storočí. Z tohto obdobia vznikli rôzne druhy nábytku, ako napríklad sekretár, ktorý slúžil k spojovaniu dosiek na písanie a priehradky, zásuvky, toaletný stolík a pod. Určité staré kusy nábytku s úložným priestorom boli nápomocné k rozličným účelom a rovnako dômyselné ako krásne.

5 VÝSTAVA A VÝSTAVNÝ SYSTÉM

Ak nie je výstava spojená s predajom, stáva sa predovšetkým ukázkou umeleckých výsledkov, vedecko-technických, kultúrno-výchovných a pod. Býva určená širokej verejnosti, ktorú má predovšetkým informovať, viesť k poznaniu a vzdelávať. Tematická orientácia môže zabrať široké spektrum, avšak vo väčšine prípadov prevažujú nekomerčné ciele (aspoň v prvom pláne). Výstava môže napomáhať k zlepšeniu vzťahov s určitými skupinami verejnosti a tiež prispievať k zlepšeniu imidžu vystavovateľa. Trvá dlhšiu dobu – týždne, mesiace alebo niekedy v prípade múzeí sa jedná aj o niekoľkoročnú stálu, udržiavanú expozíciu.

Ďalším termínom vo výstavníctve je veľtrh, v ktorom prevažuje najmä komerčné zameranie. V tomto prípade radíme veľtrhy do skupiny nástrojov marketingových komunikácií, ktorými je podporený predaj daného produktu. Prostredníctvom veľtrhu sa predovšetkým nové spoločnosti a ich výrobky dostávajú do povedomia a zároveň sa veľtrhy stali určitým médiom, slúžiacim ku komunikácií medzi výrobcom a zákazníkom. Veľmi dôležitým princípom v rámci vystavovania na veľtrhoch je odlišiteľnosť a vyniknutie danej expozície. Avšak súčasne dizajn výstavy musí zachovávať a odrážať niekoľko ďalších vzťahov, ako je cieľ a povaha výrobku, tiež ich materiál a cieľovú skupinu pre ktorú je produkt určený. Dizajn výstavného systému by mal byť v jednotnej harmónii s vizuálnou identitou prezentovanej firmy, jednoducho zapamätateľný, identifikovateľný, originálny a zaujímavý.

Výstavný systém obsahuje súbor stavebných elementov, zariadenie exteriéru či interiéru pre účely spojené s výstavbou expozície alebo výstavy. Vzhľad výstavného systému sa môže skladať s niekoľkých typologických prvkov, tvorby atypických systémov alebo z kombinácie týchto elementov a sústavy. Účelom spomenutých variantov je vždy podpora vizuálneho štýlu zadávajúcej firmy alebo produktu, ktorý prezentuje.

5.1 Výstavníctvo

Výstavníctvo je priestorový odbor, ktorý je postupne vytváraný ako špecializovaná aktivita, ktorá sa zakladá na celej rade profesií a zároveň sa rozvíja v súlade s rastom kultúry, techniky a vedy. Čerpá zo spoločenských zdrojov, no na druhej strane ich aj obohacuje. Zaoberá sa výstavnými systémami, s ktorými súvisí tvorba expozícií a vytváranie diel s časovo obmedzeným trvaním. Historické korene výstavníctva siahajú do dávnej minulosti.

ti, je to špecifický odbor, ktorý je súčasťou prezentácie jednotlivca alebo celej firmy. Dalo by sa povedať, že výstavníctvo predstavovalo jeden z prvých prostriedkov pôsobenia reklamy a teda stálo pri jej zrode. Cieľavedomé usporiadanie hmotných predmetov je hlavnou funkciou tejto disciplíny, ktorá má vždy určité tematické zameranie (umelecké dielo, tovar, výrobok, produkt atď.). Ide o aktívnu prezentáciu a ponuku, ktorá môže byť prepojená s ďalšími spôsobmi komunikácie a reklamy.

5.2 Stručná história výstavníctva

Historické korene veľtrhov a výstav dosahujú ďaleko do minulosti, až k začiatkom deľby práce. Človek sa snažil svoje prebytky ponúknuť na trhu, ako náhle vyprodukoval viac, než sám dokázal spotrebovať.

Každý výrobok bol svojim spôsobom originál a tak bolo potrebné vystavovať celú produkciu. Výmena tovaru sa uskutočňovala hneď, buď peňažnou platbou alebo zámenou za iný produkt.

Svoje prebytky ponúkali najskôr slovne, až kým nedospeli k tomu, že je lepšie predstaviť ponúkaný tovar vo fyzickej podobe a predovšetkým na miestach, kde sa sústreďovali ľudia – na trhoviskách, križovatkách obchodných ciest, či na námestiach. Pri zrode pravidelných trhov v neskoršom období stredoveku, vznikala stále väčšia konkurencia ostatných predajcov a teda vzišla potreba zaujať zmysly zákazníka rôznymi prostriedkami. Bolo dôležité vyniknúť, odlíšiť sa, a tak nastala nutnosť ozdobovania predajných a propagačných stánkov a tiež potreba dostať do popredia vôňu, či farbu tovaru na pultoch. Tieto trhy boli uskutočňované najmä pri príležitostiach cirkevných sviatkov. Na našom území sa začali konať v období, kedy boli zakladané mestá. Pravidelne sa opakujúce výročné trhy, kde sa predstavovala ponuka v prirodzenej podobe v časovo a lokálne vyhradenom priestore. Na základe toho, že takéto organizovanie trhov prinášalo mestu nemalé výdaje, sú dodnes mestá majiteľmi či spolumajiteľmi výstavných alebo veľtržných areálov.

Nový typ výstav, kde nebolo nevyhnutné ponúkať celú produkciu, ale len vybrané vzorky, priniesla so sebou priemyselná výroba.

„Po vzniku samostatného Československa sa v Prahe konali tzv. Pražské vzorkové veľtrhy a v máji 1928 bola na novom výstaviske v Brne otvorená Výstava súdobej kultúry v Československu. Jej usporiadanie znamenalo významný historický medzník vo vývoji moderného výstavníctva na území Československej republiky.“ [3] V Brne v tej dobe vzniklo

najmodernejšie a najväčšie výstavisko, ktoré je doposiaľ známe po celom svete najmä svojou funkcionalistickou koncepciou.

Vyvrcholenie priemyselnej revolúcie prinieslo možnosť výroby veľkého množstva rovnakých produktov, rovnakej kvality, takže vznikli predpoklady a podpora pre vytvorenie svetovej priemyselnej expozície. V roku 1851 v Kryštálovom paláci v Londýne sa konala výstava, ktorá prezentovala okrem iného aj sedací nábytok značky Thonet. Tento rok sa teda pokladá za oficiálny zrod výstavníctva ako tvorivej disciplíny.

V 19. storočí sa svetová výstava v Paríži stala najúspešnejšou a od tejto doby, komerčné výstavy slúžia k odpočinku a pre zábavu pozorovateľov. Najväčšie množstvo svetových expozícií bolo zaznamenané v 20. storočí.

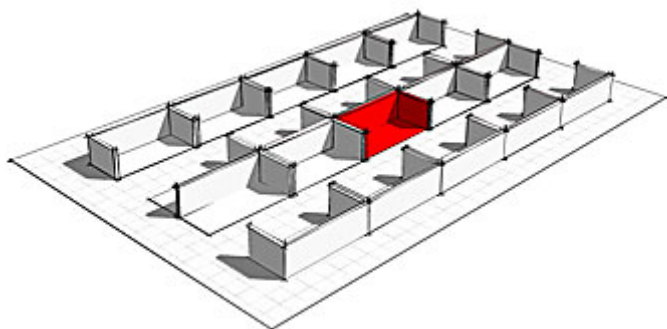
6 FAKTORY OVPLYVNĚJÚCE TVORBU VÝSTAVNÝCH SYSTÉMŮV

6.1 Priestor

Tvorba každého výstavného stánku je ovplyvnená svojím obsahom, prezentovaným produktom, ktorý nábytok musí čo najviac filozoficky, ale hlavne vizuálne podporovať. Výstavná expozícia musí zaujať návštevníka medzi desiatkami niekedy až stovkami ďalších expozícií, preto je dôležité dbať na prevedenie a tvorbu výstavného systému, ktorý by dostatočne pripútal pozornosť svojou architektúrou, dizajnom a povrchovým prevedením. Pre úspech danej expozície a prezentácie vystavovaného produktu je dôležité aj priestorové umiestnenie nábytkového systému v prostredí konania výstavy, ktoré môže prispieť k lepšej orientácii a osloveniu návštevníkov. Účelné rozmiestnenie nábytkového systému si vyžaduje detailné poznanie informácií o rozmeroch výstavného priestoru, jeho vzhľade či pozície z hľadiska budovy, v ktorej sa výstava nachádza.

6.1.1 Typy interiérových výstavných plôch

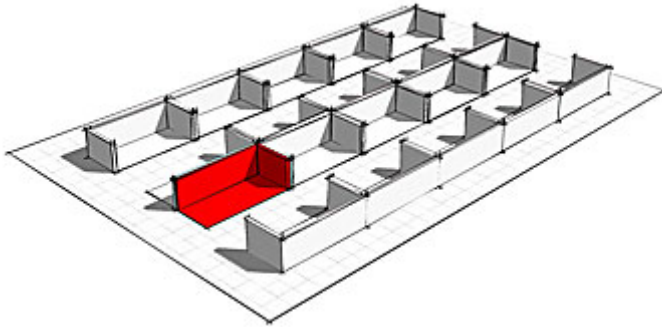
Radová expozícia býva najbežnejším typom, pri ktorom má návštevník prístup z jednej strany, pričom zvyšné strany vytvárajú obvodové steny susedných stánkov. Plocha stánku je teda uzatvorená z troch strán. V tomto prípade bývajú často využívané výstavné systémy Octanorm a tiež atypické expozície.

Obr. č. 3 Radová expozícia

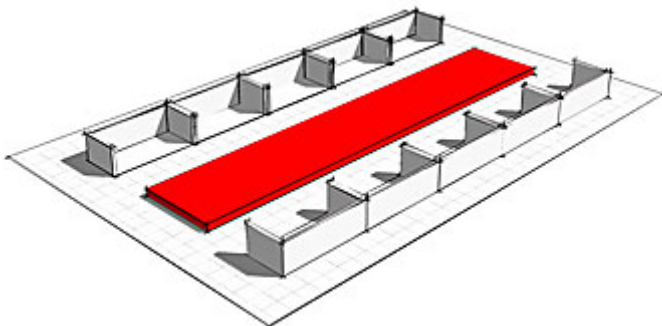
Rohová expozícia využíva dve uzavreté obvodové steny a dve voľné strany, ktoré je však možné otvoriť aj z troch strán. Poskytuje značne veľký priestor pre rozmiestnenie

produktov a ich prístupnosť pre návštevníkov. Zároveň však v tomto prípade výstavené exponáty podliehajú zásadám správneho rozmiestnenia, aby zaujali diváka z každého uhla pohľadu.

Obr. č. 4 Rohová expozícia

Ostrovná expozícia tiež niekedy nazývaná ako solitérna. Pojatie nábytkového systému, tvorba či jeho realizácia v tomto prípade býva náročnejšia, nakoľko je priestor realizovaný na väčšej ploche a je centrálné umiestnený. Produkty sú rozmiestnené v priestore a teda dostupné z každej strany.

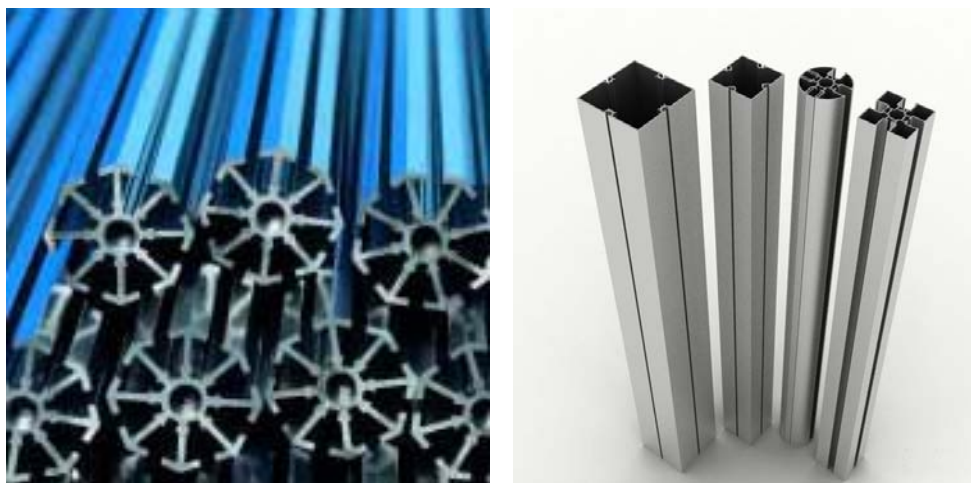
Obr. č. 5 Ostrovná expozícia

Vonkajšia expozícia je umiestnená v exteriéry a vytvára voľné plochy, ktoré sú doplnené viacerými priestormi pre rôzne účely. Strop nie je obmedzený a okolité výstavné stánky majú medzi sebou väčšie rozostupy oproti interiérovej výstave. Tento typ expozície je využívaný najmä na prezentáciu veľkých strojov, ktorých prevádzku je potrebné ukázať v podmienkach, aké sú pre jeho použitie prirodzené. Pri navrhovaní nábytkového systému do exteriéry, je potrebné dbať na nepriaznivosť vonkajších podmienok.

Systém Octanorm je modulový stavebnicový systém, ktorého výhodou je najmä jednoduchosť montáže a odmontovania. Predovšetkým je to však jeho variabilné využitie pre atypické kompozície expozícií. Súčasťou tohto systému je možnosť získania ďalších jednotlivých modulov, pre zostavenie nábytku k rôznym druhom prezentácie.

Octanorm patrí na veľtrhoch medzi najviac využívané systémy. Pre svoju jednoduchú montáž a možnosť variability. Je patentovaný po celom svete. Hliníkový systém, ktorého základom sú stĺpiky v ôsmich smeroch, do ktorých sa pomocou zámkov pripevňujú pažďíky (základný montážny prvok používaný pri výstavbe expozícií umiestnený v konštrukcii horizontálne rôznych dĺžok). Výplň tvoria MDF dosky bielej farby. Súčasťou systému sú rozličné typy profilov a podlahové, stenové, policové, či osvetľovacie systémy.

Výstavný systém navrhnutý podľa vlastnej predstavy a postavený za konkrétnym účelom, je vhodný pre jednotlivcov, ktorí sa chcú odlíšiť a zároveň prispieť úplnou slobodou výrazu a individuálnosti na výstave. Tieto stavebnicové systémy sú však alternatívou pre jednotlivcov, ktorí majú určené nižšie náklady pre svoju prezentáciu. Obsahujú desiatky až stovky rôznych elementov, cez základnú nosnú konštrukciu až po jednotlivé detaily polic a priehradiek. Celý koncept tak spočíva v miere kreativity realizátora a vystavovateľa expozície.

Obr. č. 6 Systém Octanorm - stĺpiky

6.2 Základné prvky výstavného systému

Výstavný priestor musí spĺňať požiadavky na maximálne oslovenie diváka a jeho rýchlu a jednoduchú orientáciu v prostredí. Tiež výstavné exponáty tvoria jeden z hlavných informačných zdrojov návštevníkov, a tak by mali platiť prísne kritéria pri ich

vystavovaní. Pri rozmiestnení vystavovaných produktov je dôležité zohľadniť začiatok a koniec zorného pola návštevníkov, pretože umiestnenie exponátov do pohľadovej roviny mimo tohto poľa, je neefektívne a návštevník produkt uvidí len náhodou. Vhodne umiestnený popis so základnými informáciami, takisto dopomáha k zvýšeniu úrovne expozície.

Prezentačná plocha je ústrednou časťou výstavného systému. Priestor vyhradený pre situovanie exponátu alebo iného najpodstatnejšieho oznámenia. Podoba tejto plochy je závislá na type vystavovaného produktu, takže nie je inak určená.

Informačná plocha slúži k zrozumiteľnému vysvetleniu obsahu danej expozície, umiestneniu dôležitých informácií a upozornení o exponátoch, autoroch a pod. Ich forma nie je nijak viazaná, či obmedzovaná a rozmiestnenie v prostredí môže byť na jednom alebo aj viacerých miestach v rámci celej výstavnej plochy. Umiestnenie by však malo byť dobre prístupné a čitateľné divákovi. Forma informačnej plochy existuje napríklad v podobe rôznych odnosných tlačovín, elektronických obrazoviek, projekcií a pod.

Osvetlenie púta pozornosť diváka na konkrétne, dôležité miesto prezentácie a zároveň vytvára potrebnú atmosféru. Od obsahu výstavy sa opäť odráža jeho umiestnenie a intenzita, tiež podľa zámeru využitia osvetlenia, ktorým je buď upozorniť na daný exponát alebo skryť jeho prípadných drobných nedokonalostí.

Odkladací priestor je potrebný pre uskladnenie osobných vecí, zvyšných propagačných materiálov alebo v prípade predajnej výstavy, produktov pripravených na predaj a pod.

Odpočinkový priestor je forma sedacieho nábytku, kde sa môže návštevník zrelaxovať alebo kde vystavovateľ môže jednať, či komunikovať s návštevníkom. Z hľadiska funkcie odpočinkového nábytku sa odvíjajú proporcie, nosnosť, vzhľad a pod.

Pomocné priestory môžu zahŕňať nábytkový systém pre rôzne ďalšie účely.

7 FAKTORY OVPLYVŇUJÚCE TVORBU NÁBYTKU

Existuje niekoľko daných faktorov a podmienok ovplyvňujúcich tvorbu nábytku, z ktorých niektoré majú príznačný význam a musia byť úplne rešpektované, iné môžu byť v niektorých prípadoch a v určitých obmedzeniach usmernené, teda buď posilnené alebo oslabené. Ďalšie faktory ponechávajú alebo aj ponúkajú tvorivým záujmom široko vymedzené pole.

Napriek tomu, že sa tieto vplyvy v rôznej miere a v rôznych smeroch vzájomne podmieňujú, môžeme povedať, že tvorba nábytku je predovšetkým ovplyvňovaná kultúrnymi a fyzickými potrebami človeka, spoločenskými faktormi, výrobnými a estetickými.

7.1 Fyzické a kultúrne potreby človeka

Praktické, fyzické a kultúrne potreby človeka nie je potrebné rozoberať v celej ich šírke a zložitosti, ale predovšetkým v oblasti bývania, s dôrazom na funkciu nábytku. Je teda dôležité zdôrazniť, že ak by sme neustále nesledovali a nezdokonaľovali bývanie v celom jeho rozsahu, progresívny vývoj nábytku by nebol možný. Tvorba nábytku sa teda vzťahuje na danú úroveň spôsobu bývania a úpravy interiérového prostredia, jedinca, rodiny, spoločnosti v istom vývojovom štádiu a podmienkach. Vývoj a tvorba nábytku je ovplyvnená výsledkom činnosti ľudí, ktorí sú zameraní k neustálemu zdokonaľovaniu daného stavu bývania a k utváraní prínosnejších a lepších životných podmienok.

Do žiadnej normy nie je možné začleniť to, čo z interiéru vytvára individuálny domov. V tomto prípade dizajn nábytku nie je chápaný len ako statický výsledok estetického stvárnenia, ale ako prejav dynamického procesu, v ktorom človek a jeho potreby majú rozhodujúcu úlohu. Na základe toho sa v tvorbe nábytku uplatňujú kritéria nielen estetické, technické a kritéria hodnotiace nákladnosť, ale aj vzťah vecí k človeku a naopak. To znamená bezpečnosť, hygienické normy, prispôsobivosť, psychológia a iné. Dizajn nábytku by mal vytvárať možnosti, ktoré nezabraňujú, ale naopak umožňujú dotváranie a pretváranie interiérového prostredia užívateľom. Zariadenie interiéru by teda nemalo mať definitívny a nemenný charakter, ale má ponechávať priestor pre úpravu tým, ktorý budú interiér užívať.

7.2 Ľudský faktor – ergonómia

Pri navrhovaní nábytku sú ďalším rozhodujúcim faktorom rozmery ľudského tela alebo vzdialenosti jednotlivých dôležitých kĺbových spojov.

Antropometria je veda, ktorá sa zaoberá meraním ľudského tela, ktorá si kladie za cieľ zistenie odlišností. Svoje využitie uplatňovala koncom storočia najmä v oblasti kriminalistiky. *“V súvislosti s problematikou dizajnu sa začala využívať v 20. rokoch, kedy škandinávsky dizajnér Kaare Klint začal prispôsobovať rozmery predmetov každodenného použitia rozmerom človeka.”* [09]. Aj známy francúzsky architekt Le Corbusier vstúpil do dejín antropometrie. Všimol si priaznivú, nie príliš veľkú výšku historických obytných interiérov. V roku 1942 začal štúdiom všeobecnej mernej sústavy, ktorého snaha bola zlaadiť konvenčné merítka s merítkom ľudským a tak prepojiť rád s prírodou. Jeho úvahy zo začiatku vychádzali najskôr z výšky človeka 175 cm, ktorú následne zamenil za 183 cm, nakoľko tým uplatnil sústavu tak, aby bola platná ako pre metrický systém, tak aj pre anglosaský systém stôp. V geometrii môžeme vyjadriť tento vzťah takzvaným zlatým rezom, ktorý bol považovaný za ideálne krásny, harmonický vzťah po niekoľko rokov. Corbusier preberá hypotézu, ktorá hovorí o tom, že proporcie ľudského tela sa tiež riadia zlatým rezom, to znamená, že človek, ktorý ma vstýčenú pažu udáva výšku miestnosti tzn. 226 cm.

„Americký priemyselný dizajnér Henri Dreyfuss začal poznatky antropometrie využívať v oblasti ergonómie. Vo svojej práci "Designing for People" použil ako ilustráciu kresbu muža a ženy "Joe a Josephine", aby definoval ideálnu konfiguráciu predmetov, ktoré vytváral. Na figúrach predvádza najvýznamnejšie rozmery ľudského tela, dôležité pre priemyselný dizajn, či už ide o telefónnu búdku, alebo o sedadlo traktoristu. Svoj výskum publikoval v diele *The measure of Man: Human Factor in Design* (1960).“ (<http://typologie-nabytku.blogspot.sk/2011/02/2-antropometrie-ergonomie.html>)

Ergonómia vznikla počas druhej svetovej vojny a zaoberá sa skúmaním vzťahu medzi človekom a prostredím. Anatomické, psychologické a fyziologické faktory berie do úvahy rovnako, ako aj chovanie, limity, či obmedzenia človeka. V určitých situáciách je nutné vytvoriť návrh pre veľmi rôznorodé a široké spektrum užívateľov a inokedy zase navrhnuť výrobok pre úzko definovanú skupinu, ako napríklad postihnuté osoby, seniori, deti a pod.

Návrh produktu využívající principy ergonomie je v harmonii s lidským telom a poskytuje největší možný komfort, nech ide o akýkoľvek typ výrobku. Pohodlné prostredie interiéru je stanovené najmä ergonomickým nábytkom a jeho relaxačnými schopnosťami. Takýto nábytok výrazným spôsobom ovplyvňuje pohodlie, bývanie, medziľudské vzťahy a mieru škodlivosti prostredia, ale tiež hlavne odpočinok a fyziologickú spokojnosť človeka.

Tvorba nábytku si vyžaduje zohľadnenie človeka v jeho rôznorodosti. Telesnú výšku, hmotnosť, vek, pohlavie, rasu, povolanie a napriek odlišnosti sa musí vzájomný vzťah medzi užívateľom a navrhnutým nábytkom postarať o pohodlný a bezpečný pocit z prostredia.

7.3 Povrch – materiálové možnosti

Aplikácia konkrétneho materiálu prináša do interiéru špecifickú identitu. Povrchom nazývame materiálovú úpravu objektu. Je to jeden z významných faktorov, ktoré dodávajú nábytku a celému interiéru špecifický charakter. Užívateľ prichádza do priameho kontaktu práve s vrchnou vrstvou akýchkoľvek prvkov. Preto je výber z množstva druhov materiálov, ktoré sú k dispozícii, významnou, zásadnou a neoddeliteľnou súčasťou dizajnérovho tvorivého procesu.

„Detaily dizajnérskeho návrhu, to znamená ten najpodrobnejší spôsob prevedenia jednotlivých prvkov je možné charakterizovať ako taktiku (postup). Taktika sa vzťahuje na materiály, povrchové úpravy, tvar, vzhľad a podstatu jednotlivých zložiek interiéru.“ [2] Konkrétny, finálny charakter nábytku, tak stelesňujú práve tieto prvky, alebo postup, akými sú spracované. Vyjadrujú funkciu, atmosféru, účel, osobitosť a zároveň odlišujú jedno miesto od druhého. Zaisťujú individuálny ráz a charakteristiku priestoru a dodávajú mu určité vlastnosti. Strategické umiestnenie prvku na určitú pozíciu, môže byť prevedené z viacerých rôznych spôsobov a vyrobené zo širokého spektra materiálov. Vzniká tak príležitosť k použitiu mnohých najrôznejších alternatív na vytvorenie imidžu alebo atmosféry, ktorým bude daný prvok disponovať a vplývať na okolité prostredie.

Výber vhodného materiálu môže korešpondovať s interiérom, v ktorom je nábytok umiestnený. Vnímavý dizajnérov prístup k danému priestoru môže obsiahnuť vlastnosti a charakter takzvanej hosťiteľskej budovy, ktoré následne aplikuje vo výbere materiálu

konkrétného nábytku. Na druhej strane môže zaujať autonómny prístup, s ktorým vytvorí vzťah medzi objektmi bez ohľadu na priestor, v ktorom sa nachádzajú.

Povrch tvorí expresívne, široké a dôležité tvaroslovie dizajnu, ktoré pri zmyslupl-
nom spracovaní, je schopné preniknúť nábytok svojbytnými kvalitami a vlastnosťami.

Mnohé z materiálov prinášajú radu výhod, ako je vysoká úžitková hodnota a estetická úroveň, jednoduchosť výroby, recyklácia, efekt elegancie, ľahkosti a pod. Súčasné trendy preferujú transparentnosť. Modernosť s určitou dávkou chladu a inteligencie prevažujú nad dekoratívnosťou. Snaha o odhmotnenie nábytku použitím svetlých farieb a jednoduchých línií pri dokonalom zachovaní funkčnosti.

7.4 Drevovláknité dosky DTD

Najstarším materiálom používaným pri výrobe nábytku všetkých typov je masívne drevo, ktoré je teplým materiálom príjemným na dotyk a na pohľad. V dnešnej dobe a z väčšej časti jeho miesto zastupujú drevovláknité dosky (DTD) s dyhovaným alebo laminovaným povrchom. Klasické nábytkové systémy, ktoré patria k vyššej cenovej kategórii sú vyrábané z masívneho dreva, predovšetkým z exotických drevín, oproti finančne prístupnejším systémom, ktoré sú z dyhovaných dosiek a zostavy široko dostupné sú prevedené so zalaminovanou úpravou.

Drevovláknité dosky sú doskovým, plošne lisovaným materiálom. Majú prírodný povrch, pri ktorom rozoznávame farbu a drobnú kresbu rozomletej drevenej triesky, alebo rovnobežne uložených triesok, väčšinou v troch vrstvách v celkovej hrúbke 3 – 40 mm a v rozličných formátoch. Dosky sú brúsené a určené predovšetkým na použitie v suchom prostredí, na základe použitého lepidla s nízkym obsahom formaldehydu. Drevotrieskové sú vyrábané pre široké uplatnenie, najmä však pre výrobu nábytku. Výhodou tohto materiálu je vysoká pevnosť v ťahu pri ohybe, odolnosť proti poškrabaniu, oderu, nárazu vzdornosť, rýchla a jednoduchá montáž a dobre opracovanie.

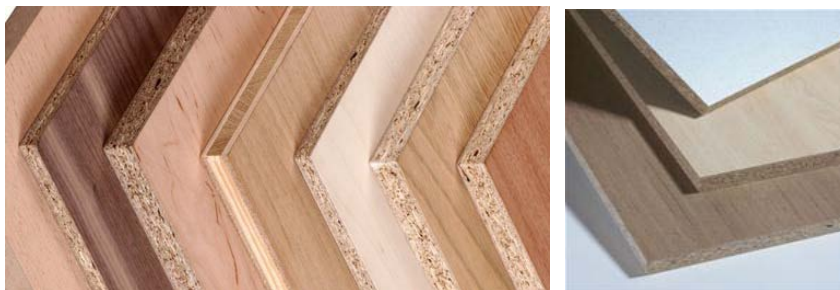
Tento materiál je možné ďalej povrchovo upravovať a to napríklad dyhovaním alebo laminovaním.

Obr. č. 7 DTD dosky

7.4.1 Dyhované dosky

Súčasným trendom pri výrobe nábytku je použitie práve prefabrikovaných DTP dosiek s hotovým dyhovaným povrchom, ktorý ponúka výber zo širokého sortimentu vhodných hrán a drevín. Svoje uplatnenie nachádzajú najmä v interiéroch, vo výrobe nábytku a mnohých ďalších predmetov. Dosky s vysoko kvalitnou dyhou je možné povrchovo upravovať a brúsiť, alebo používať prefabrikáty, ktorých výsledný finálny povrch je tvorený tvrdou melaminovou fóliou. Dyha je široko používaným, moderným a ľahko opracovateľným materiálom, najmä pri použití dreva vo väčšom množstve interiérových elementov, ktoré je potrebné zladiť do jednotnej farebnosti.

Obr. č. 8 Dyhované dosky

7.4.2 Laminované drevotrieskové dosky

Vyrábajú sa z plošne lisovaných drevotrieskových dosiek a sú pokryté vrstvou melaminovej fólie. Na trhu je dostupný široký výber povrchov, dekorov (pravidelný raster, povrchové úpravy), farebnosti a príslušných hrán v hrúbke 3 – 38 mm. Obojstranne alebo jednostranne laminované dosky sú určené pre vnútorné použitie (tzn. nevhodné do exteriéru). Ich použitie je predovšetkým vo výrobe nábytku, na stavbách, kde však nie sú určené ako nosné dosky, či súčasť nosných prvkov.

Obr. č. 9 Laminované DTD dosky

7.5 Corian

Pre výrobu nábytku do interiéru poukazujú módné trendy najmä na nové materiály, z ktorých jedným je aj Corian. Pevná látka vyrobená z prepracovanej zmesi, z číreho akrylátu a prírodných minerálov, ktorej povrch je neporézny (neabsorbujú oleje, tuky, pachy). Svojou trvanlivosťou a vysokou kvalitou výdrži časté čistenie, nešetrné zaobchádzanie, či časté polievanie. Neobsahuje dutiny, póry ani žiadne špáry pre usadzovanie nečistôt, takže je nadmieru hygienický. Materiál je k dispozícii v 105 rôznych farbách, z ktorých je možné vytvárať kreatívne plochy bez špár. Corian je na dotyk teplý, vizuálne stále farebný a je možné ho tvarovať do ľubovoľných kriviek a vytvárať rozmanité dezény. Medzi ďalšie vynikajúce vlastnosti patrí jeho životnosť. Jednoducho povedané, spája v sebe trvanlivosť a robustnosť kameňa s možnosťami opracovania dreva. Svoje uplatnenie nachádza jak v bytovom interiéru, tak v komerčnom prostredí. Vyrovnaný pomer kvality a krásy vedie k inovatívnemu prístupu v aplikáciách a navrhovaní. Výraznou nevýhodou tohto materiálu sú však súčasné vysoké finančné náklady na jeho obstaranie.

Obr. č. 10 Corian - použitie

7.6 Nerezová ocel'

Dokonalý, chladný vzhľad a ušľachtilosť prisudzuje nerezovej oceli široké uplatnenie v súčasných vzdušných a jednoduchých interiéroch. Má širokospektrálne využitie vďaka jej pozitívnym vlastnostiam ako je pružnosť, vysoká mechanická pevnosť, odolnosť, tvárnosť, hygienická nezávadnosť, schopnosť recyklácie a je tiež vyhovujúcou možnosťou pre tvorbu nosnej konštrukcie nábytku. Svojím povrchom je však náchylná na poškrabanie a náročná na údržbu. Nerezová ocel' je všeobecný názov zahŕňajúci všetky typy ocele, ktoré nepodliehajú korózií, vďaka primiešaným zložkám ako je nikel, chróm alebo molybdén. Môžeme teda povedať, že neexistuje jeden typ tohto materiálu, ale podľa potrebných požiadaviek je vyrábaných niekoľko druhov.

Obr. č. 11 Nerezová ocel'

II. PRAKTICKÁ ČASŤ

8 ANALÝZA PROJEKTU

8.1 Idea projektu

Témou diplomovej práce je návrh a realizácia interiérového prvku. Ako reakciu na stále väčšiu potrebu individuality v bývaní, či v zariaďovaní nebytového priestoru bolo mojim cieľom navrhnuť nábytok, ktorého najvýraznejším rysom by bola jeho variabilita, rozmanitosť, so zámerom slúžiť rôznorodým účelom. Mojou snahou bolo priniesť novú formu vhodnú pre interiéri rozličného zamerania a štýlov, so zreteľom na súčasné trendy a už existujúce nábytkové systémy.

Základným podnetom pre tvorbu variabilného prvku bolo prostredie veľtrhov a výstav, kde vzniká potreba aktívne reagovať na premenlivosť, či neznalosť priestorov a univerzálne potreby jednotlivých vystavovateľov. Počas procesu navrhovania a analytického skúmania podmienok v interiérovom dizajne, som dospela k názoru, že je potrebné vytvoriť univerzálny nábytkový systém použiteľný pri rôznych príležitostiach.

Z hľadiska funkčnosti som sa snažila vytvoriť taký variabilný nábytok, ktorý by technickým riešením a svojou variabilitou zodpovedal charakteristike univerzálneho systému, ale pritom pôsobil dojomom vysoko sofistikovaného a funkčného interiérového riešenia, pri ktorom si sami užívatelia určujú jeho vzhľad.

8.2 Zdroj inšpirácie

8.2.1 Minimalizmus

Umelecký smer, ktorý siaha do 50. rokov 20. storočia a objavoval sa najmä v sochárstve, maliarstve, ale časom postupne prenikol aj ďalšie oblasti predovšetkým architektúru, dizajn, ale aj hudbu, literatúru, či filozofiu. „*Korene minimalizmu siahajú k Bauhausu, nemeckej škole dizajnu, ktorá kládla dôraz predovšetkým na funkčnosť, ale inšpiroval sa aj prísny japonským štýlom, z ktorého prevzal jednoduché línie a otvorenosť priestoru.*“ [10] Jeho popularita postupne stúpala v 60. a 70. rokoch, avšak minimalistické znaky je možné nájsť aj v staršej tvorbe. Diela vytvorené v tomto štýle vychádzajú z elementárnych atribútov, využívajú najmä jednoduchú geometrickú formu a jednoduché prostriedky k dosiahnutiu maximálneho účinku. Jednoduchosť, uľahčenie a zminimalizovanie sú hlavnými faktormi, ktorými sa riadia dizajnéri nábytku v tomto

smere. Jeho estetika je priamo odvodená od výtvarných kompozícií amerických minimalistov.

V spojení s bývaním, sa v súčasnosti minimalizmus stáva stále viac populárnejším, vplyvom renomovaných psychológov, ktorí tvrdia, že interiéri zariadené v tomto štýle majú pozitívny vplyv na ducha a myseľ človeka. Oprostenie tvaru a použitie materiálov v jednoduchej forme, bez dekoratívnych línií ako je drevo, sklo, kov, kameň, či koža sú príznačnými prvkami pre minimalistický dizajn. Kvalita prevláda nad kvantitou a nábytok je nadčasový, vysoko funkčný a variabilný. Modernými prvkami minimalizmu sú aj stenové systémy s otvorenými poličkami, sklenené police a presklené a nasvietené vitríny uzavreté matným sklom. Pre udržanie celkového vzhľadu minimalistického interiéru je nevyhnutný dostatok úložných priestorov.

8.2.2 Minimalizmus v architektúre

Dizajn každého interiéru je niekedy ovplyvňovaný okolitým prostredím, tzn. budovami a ich kontextom. Tvorba nábytku sa tak musí vždy vysporiadať s daným priestorom, pre ktoré môžu platiť určité obmedzenia.

„Architektúra je syntetickým ukazovateľom kultúry a civilizácie. Je prevažne kolektívnym výtvorom, a to umeleckým i technickým, je výrazom ekonomických možností a organizačných schopností spoločnosti, vypovedá o materiálnej i ideovej stránke života svojej doby.“ [7] Považujem preto za dôležité spomenúť vplyv minimalistického štýlu aj v architektúre.

Tvorba oprostená od neformálnych prejavov a jednoduchosť, tým sa vyznačuje minimalistická architektúra. Redukcia materiálov, detailov a foriem, ak je to možné a výrazné kubistické tvary v čistých a presne vedených líniách. Materiál prevládajúci v stavbách minimalistického štýlu sú sklo, kov, drevo a bežné stavebné materiály. Architekti minimalizmu sa snažia zjednodušiť stavebné prvky na funkčné minimum tak, aby celá stavba pôsobila pokojným a vyváženým dojmom.

8.2.3 Variabilita

Je možnosť prispôsobenia priestoru rôznym užívateľským podmienkam, skladobnej možnosti, meniteľnosť v rámci potrieb človeka, či forma stohovateľnosti nábytku.

Svojou variabilitou by zariadenie malo umožňovať súvislý dynamický vývoj našich potrieb, životných spôsobov a návykov. Pri otázke variability interiérového systému je preto dôležitý vzťah človeka k nábytku, ale aj vzťah nábytku k priestoru. Je podriadený potrebám človeka a priestoru, nie naopak. Musí teda zaistiť plynulý chod interiéru a brať do úvahy funkciu, estetické kvality a štruktúru každého kusu. Je to súhrn aspektov, činností bývania, ktoré dizajnér musí zohľadniť, ale navyše musí reagovať na konkrétne miesto, ktoré interiér prináša. Variabilný systém sa tak môže stať súčasťou daného miesta, môže doplniť jeho význam a dokonca mu pridať na hodnote a účinku.

8.2.4 Individualita

„Aj napriek enormnému úsiliu o vytvorenie dokonalého zariadenia to výrobcovia nábytku nemajú jednoduché. Dnes sa uniformita nenosí, trendom je individualita.“ [11]

Vývoj nábytku podlieha vplyvu rozvoja životnej úrovne človeka a rozvoja spoločnosti. Tvorba nábytku v súčasných interiéroch počíta s dávkou individuality. Zariaďované priestory nepodliehajú obsahu, teda tomu, čo by sa v nich malo nachádzať, ale zohľadňujú nároky používateľa. Zjednodušene by sa dalo povedať, že jednotlivец sa neprispôbuje trendom, ale trend jednotlivcovi. V súčasnosti dostáva variabilný nábytok nový rozmer, nie len vďaka možnosti vyzdvihnúť individualitu človeka, ale tiež skutočnosťou, že výrobcovia ponúkajú možnosť prispôbenia nábytku momentálnym potrebám zákazníka. Ako príklad môžeme uviesť Škandináviu, kde zákazníci majú možnosť po čase od zadováženia určitého nábytkového systému, vymeniť určitý prvok za iný a neplatiť tak za celú zostavu. Na trhu sa teda preferujú skôr kombinovateľné systémy, namiesto kompaktného nábytku. Charakteristika, ktorá je spoločná pre všetky obytné priestory je vzdušnosť, nenútenosť, pohodlie, individuálny štýl a výraz, technické vybavenie a dôraz na ekologické hľadisko.

9 SPRACOVANIE NÁVRHU A REALIZÁCIA PROJEKTU

Na základe zozbieraných informácií a ich spracovania v teoretickej časti tejto práce, bol navrhnutý variabilný prvok, z ktorého je vytváraný nábytkový systém podľa potrieb užívateľa.

Projekt obsahuje sedem modulov, pričom každý je ešte svojím spôsobom ďalej variabilný a schopný užívateľskej individuality. Moduly sú tvorené základným stavebným prvkom, ktorý je dopĺňaný o ďalšie časti. Na tomto princípe je možné vystavať nábytok, ktorý vo svojom základe obsahuje poličky, šuplíky, nočný stolík, vitrínu, stôl či stolík s úložným priestorom na časopisy. Kombináciou rôznych modulov vznikajú ďalšie nábytkové formy a zostavy. Jednotlivé prvky sú konštruované s dôrazom na funkčnosť, avšak nechýba im elegancia a štýl. Tvarové riešenie čerpá z prvkov minimalizmu, ktorého základom je čistá geometria v jednoduchej forme, bez rušivých dekoratívnych línií. Modul vychádza z kocky, pričom jej symetrický tvar je narušený dynamickým vysunutím jedného zo šiestich rohov.

Interiérový element vyniká svojou vzdušnosťou a prehľadnosťou. Jednoduchými zmenami a vzájomnou kombináciou, môže nábytkový systém dosiahnuť iný vzhl'ad a novú formu pre interiéri rôznych štýlov.

9.1 Jednotlivé moduly nábytkového systému

9.1.1 Základný modul

Vyniká optickou ľahkosťou a je zároveň dostatočne odolný a stabilný. Vo svojej základnej forme je tvorený štyrmi stenami, z ktorých dve sú rovnaké a dve zrkadlovo otočené. Týmto je dosiahnutá možnosť univerzálneho skladania, otáčania a spájania modulov z každej strany, pričom je vytváraný tvarovo plynulý nábytkový systém. Tiež vďaka tomuto tvarovému riešeniu stien, nevzniká pri výrobe dvoch modulov žiaden odpad.

Základný element poskytuje policový úložný priestor, pridaním drevených guľatín. Jednoduchá konštrukcia profituje zo spojenia kompaktných dosiek s drevenými guľatinami, ktoré vytvárajú jednotlivé funkcie nábytku. Pre zachovanie čistoty tvaru a prevedenia, bol zvolený systém vytvárania políc, na základe vsunutia bukových tyčí do otvorov v stenách. Jedna časť otvorov je vyfrézovaná vzhľadom k lepšiemu ukotveniu a zavetreniu, v prípade

použitia modulu ako taburetu. Pri druhej časti otvorov môžu guľatiny (pri vhodnej veľkosti) prechádzať skrz, čím je vytvorený policový systém z vonkajšej strany modulu. Pre lepšiu pevnosť a stabilitu, sú tieto drevené prvky upevnené o – krúžkami, ktoré sú navlečené do vyfrézovanej časti na tyči. Spomínaná konštrukcia je opísaná v nasledujúcej časti tejto práce. Drevené guľatiny je možné prispôbovať podľa potreby a veľkosti v každom z nižšie uvedených modulov. Jednotlivé prvky sa dajú jednoduchým spôsobom odnímať, nakoľko údržba materiálov a tým aj celého produktu je neoddeliteľnou súčasťou dizajnu nábytku.

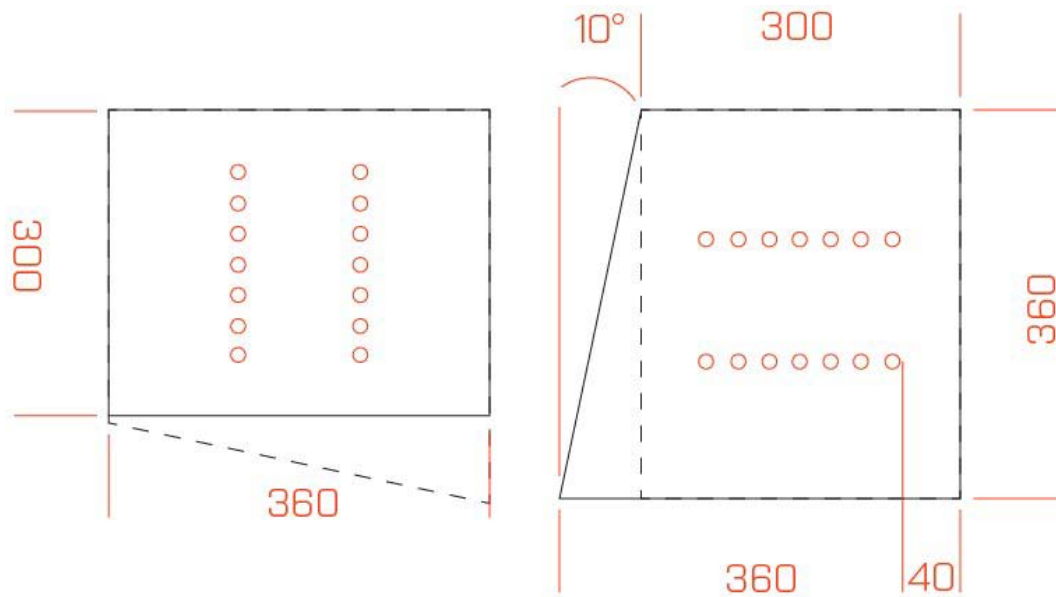
Element je navrhnutý s možnosťou umiestnenia ku stene alebo vhodný do priestoru interiéru.

Obr. č. 12 Použitie základného modulu bez drevených tyčí, s vnútornými a vonkajšími poličkami

Rozmery elementu a všetkých jeho ďalších častí, ktoré sú predstavené nižšie, boli navrhnuté tak, aby optimálne spĺňali ergonomické požiadavky pri jednotlivých použitíach, či už vo forme taburetu slúžiacemu k pasívnemu sedeniu, hĺbka police, výška stolu, pultu a pod. Uvedené formy nábytku boli smerodajné pre zvolenie ideálneho rozmeru celého prvku.

9.1.1.1 Konštrukcia

Obr. č. 13 Rozmery uvádzané v mm, drevená guľatina priemer 20 mm, hrúbka stien 15 mm

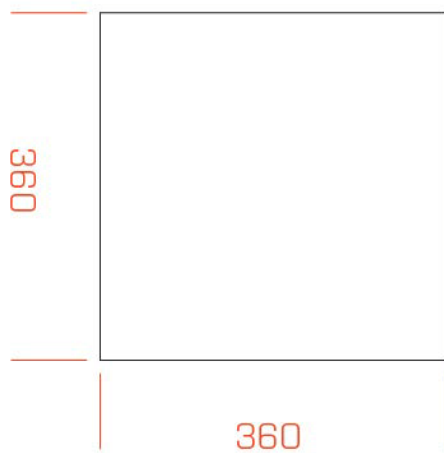
9.1.2 Modul s uzavretou zadnou časťou

Pri tomto module ako pri ďalších, už vyššie spomínaných, je využitý rovnaký korpus ako pri predchádzajúcom. Rozdielom je zadná stena, ktorá uzatvára element z jednej časti a to aj z dôvodu vytvorenia skrytého úložného priestoru.

Pri použití nábytku vo výstavníctve, zadná stena slúži ako priestor pre prípadné umiestnenie grafiky, či rôznych informácií spojených s vystavovaním exponátu.

Obr. č. 14 Zadná časť s možnosťou potlače

Obr. č. 15 Rozmery zadnej steny uvádzané v mm

9.1.3 Modul so šuplíkom

Vzhľadom k predpokladom, že by užívateľ potreboval ukryť odkladané veci, bol vytvorený element s polovičným a plným šuplíkom. Vizuálnym prvkom, ktorý vytvára z jednotlivých modulov celok je zošikmená hrana, čelnej steny šuplíku, ktorá slúži zároveň ako úchyt. Uhol šikmej hrany sa zhoduje s uhlom vysunutého rohu. Napriek tomu, že variabilný prvok obsahuje niekoľko odlišných modulov, práve zošikmené hrany spôsobujú to, že jednotlivé moduly sú na seba naviazané a vytvárajú sériu.

Technické riešenie šuplíka spočíva v jednoduchom zasunutí do korpusu modulu so zadnou stenou.

Obrázok č. 16 Polovičný a celý šuplík

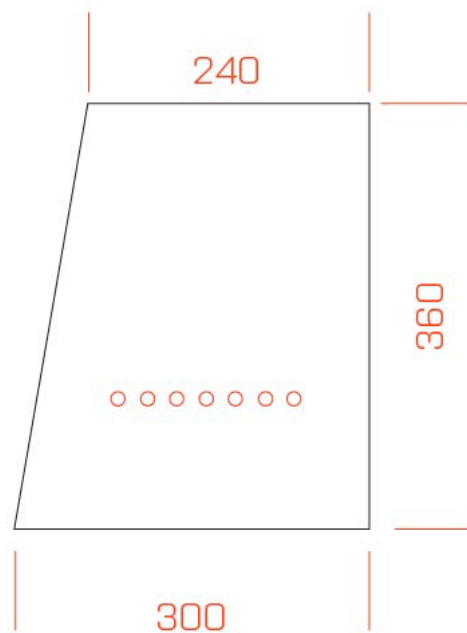
9.1.4 Modul s priestorom na časopisy

Pridaním jednej steny, ktorá je uchytená pomocou drevených guľatín, vzniká priestor pre odkladanie časopisov. Tvar plochy vychádza z jednej zo základných stien, pričom je zrezaná pod presným uhlom, ktorý umožňuje zjednodušené uchopenie vkladaneho produktu - časopisov. Tento princíp nijakým spôsobom nenaruša koncepciu, naopak dopĺňa vizuálny charakter celého nábytkového systému.

Obr. č. 17 Použitie s časopismi

Obr. č. 18 Upevnenie o – krúžkami

Obr. č. 18 Základné rozmery pridanej steny uvádzané v mm, hrúbka 10 mm

9.1.5 Nočný stolík

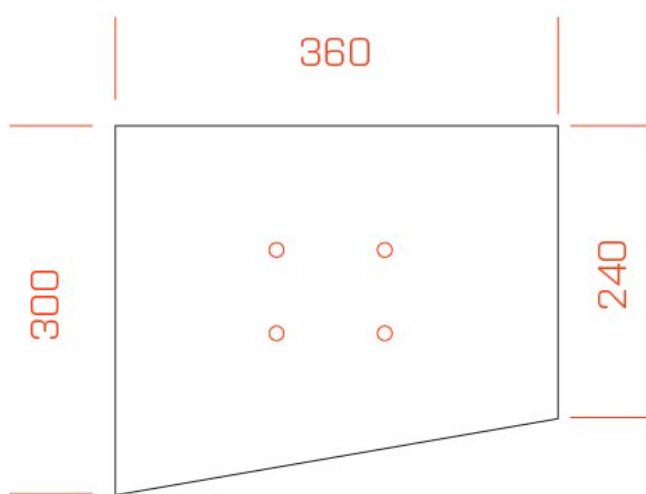
Rovnako ako pri elemente s možnosťou odkladania časopisov, je tu využitý systém pridanej plochy, upevnenej drevenými guľatinami. Zrezaná hrana v tomto prípade môže slúžiť k lepšej a rýchlejšej manipulácii odkladanej veci (napr. budík), pričom užívateľ nemusí siahnuť do vnútra police. Vnútorň priestor elementu je kombinovateľný s inými prvkami, ktoré si užívateľ môže prispôbiť podľa vlastnej potreby.

Obr. č. 19 Použitie so šuplíkom

Obr. č. 20 Základné rozmery pridanej steny uvádzané v mm, hrúbka 10 mm

9.1.6 Stôl

Poskladaním niekoľkých modulov na seba a pridaním vrchnej dosky vzniká ďalšia možnosť vo forme nábytku – stôl.

Obr. č. 21 Ukážka zostavenia stola

Obr. č. 22 Základné rozmery vrchnej dosky uvádzané v mm, hrúbka 10 mm

9.1.7 Vitrína

Pre variabilný systém použiteľný v oblasti výstavníctva, či obchodu bolo nutné vytvoriť prvok, v ktorom bude exponát chránený. Zo základného prvku teda vychádza modul, ktorý je kombinovaný so sklenenou výplňou, o ktorej je zmienka nižšie, v časti o materiáloch. Vitrínu je možné vytvoriť jednoduchým zasunutím sklenených tabúľ do základného korpusu. Konštrukcia spočíva vo vyrezaní a vyfrézovaní otvoru na presne určenom mieste modulu. Z tohto dôvodu je modul možné kombinovať len z niekoľkých strán. Tento systém vkladania skla som zvolila preto, aby výtvarný výraz modulu zostal čistý a bez zbytočných pántov.

Voľný vysunutý roh, ktorý vzniká v tomto prípade, môže slúžiť ako priestor pre krátky popis vystaveného exponátu.

Návrh berie do úvahy aj možnosť použitia LED diódového podsvietenia, ktoré by bolo umiestnené pod vrchnou časťou a osvetľovalo by tak vystavený exponát.

Obr. č. 23 Zasunuté sklo, grafika

Obr. č. 24 Vysunuté sklo

Obr. č. 25 Vysunuté sklo do boku

9.1.8 Farebný variant

Jednotlivé prvky je možné kombinovať s farebným povrchom kompaktných dosiek. Zamerala som sa výhradne na základné farby z palety povrchov kompaktných dosiek, dostupných na trhu, ktoré sú kombinovateľné so zvyšnými materiálmi použitými v nábytku. Farebný variant prináša možnosť aplikácie povrchu obojstranne, alebo z jednej strany. Le Corbusier tvrdil, že farba pôsobí v architektúre priamo, že správnou voľbou farieb v interiéri a na povrchu je možné dodávať psychickú a emocionálnu silu, ktorá je porovnateľná snáď len s vnemami vnímavého poslucháča opery. Touto filozofiou som sa inšpirovala pri voľbe a navrhovaní farebných povrchov. V priloženej obrazovej dokumentácii je ukážka jedného zvoleného kolorovaného variantu.

Obr. č. 26 KD s čiernym jadrom

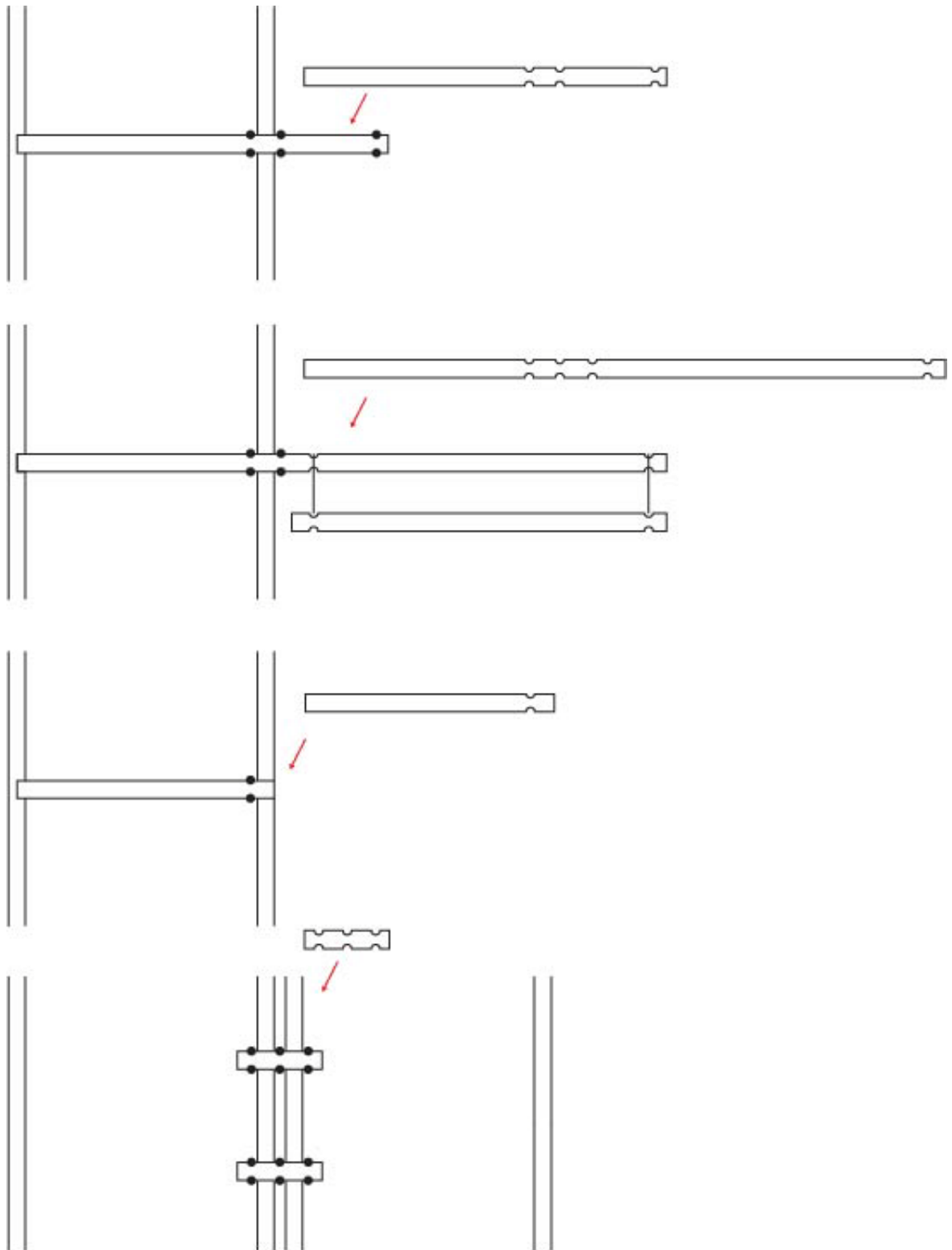
Obr. č. 27 Aplikácia farebného dekóru v jednotlivých moduloch

Obr. č. 28 Ukážka nábytkových kompozícií

9.2 Konštrukcia

Upevňovanie drevených guľatín pomocou o – krúžkov vo vyfrézovaných zárezoch.
Ukážka použitia pri jednotlivých formách variabilného prvku.

Obr. č. 28 Modul s prečnievajúcou policou

Modul s využitím roll – up

Modul s vnútornou poličkou / zavetrovanie

Spojovanie modulov

9.3 Materiál

Je to jeden z významných faktorov, ktoré dodávajú nábytku, či celému interiéru špecifický charakter. V súčasnosti sa kladie dôraz na ekologický prístup vo výrobe nábytku. S príchodom neustále prísnejších pravidiel o udeľovaní povinnej certifikácie výrobkov, jednotliví dizajnéri využívajú k výrobe nábytku recyklovaný materiál. S týmto ohľadom sa snažila o vhodný výber materiálov, pre tvorbu interiérového nábytkového systému, ktorý podrobne rozoberiem v nasledujúcej časti.

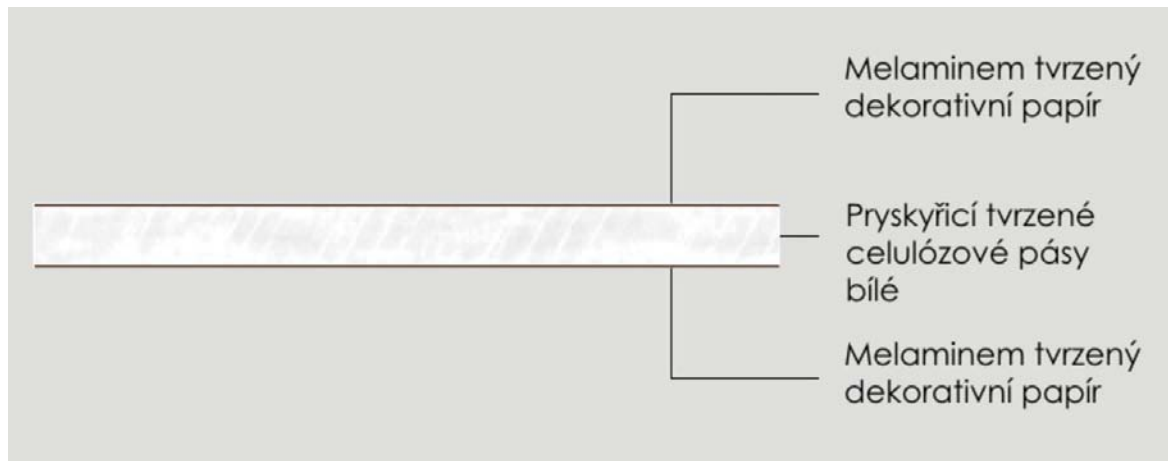
9.3.1 Kompaktné dosky

Kompaktný vysokotlaký laminát s čiernym alebo bielym jadrom a obojstranným dekoratívnym povrchom. Na ich výrobu sa používa vrstvený papier impregnovaný živicami, ktorý je pri vysokej teplote, vysokom tlaku a v presne danom čase zlisovaný na homogénnu pevnú dosku. Existuje niekoľko druhov pre rôznorodé použitie a podmienky, takže odolávajú vysokej záťaži a priestorovej vlhkosti, či vnútorným a vonkajším klimatickým vplyvom. Ideálne spĺňajú požiadavky pri tvorbe malých prierezov v materiály, s ohľadom na vysoké súčasné nároky na funkčnosť, estetiku a dlhú životnosť. Použitie materiálu je vhodné ako do interiéru, tak aj exteriéru a svoje uplatnenie nachádza vo verejných budovách, v obytnom prostredí, ale tiež pri zariaďovaní obchodu, veľtržného priestoru, alebo v prostredí so zvýšeným nárokom na hygienu v nemocniciach. Povrch materiálu je možné spracovať gravírovaním, vďaka ktorému je možné dosiahnuť individuálnych 3D efektov.

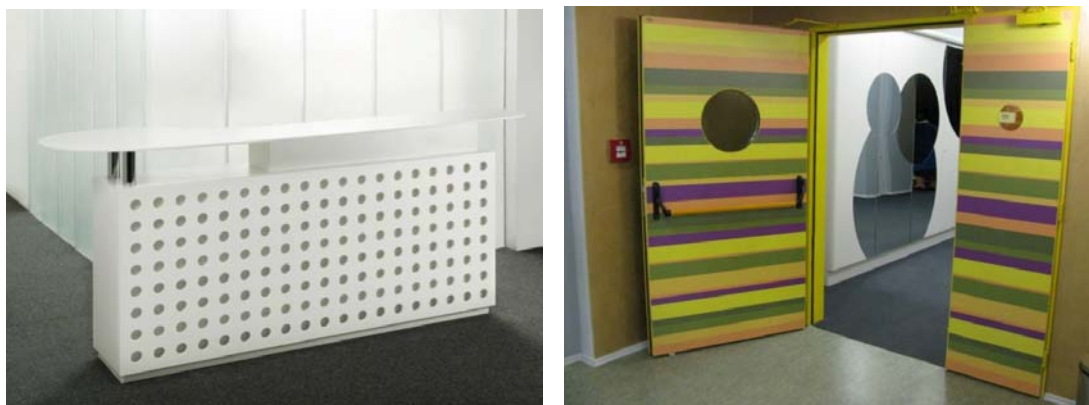
Zloženie dosiek umožňuje farebné kombinácie jadra ako je biela, šedá, čierna, červená, zelená a modrá. Pre výrobu variabilného prvku boli zvolené kompaktné dosky s bielym jadrom. Obsahujú homogénne, biele prefarbené jadro, s obojstranným povrchom tvrdeným melaminovou živicom. Masívny materiál sa vďaka svojej širokej škále farieb a dekóru vyznačuje nadčasovým purizmom, maximálnou odolnosťou proti opotrebovaniu a minimálnym nárokom na údržbu. Kompaktné dosky sú nosným materiálom, odolné proti nárazom, odieraniu a vlhkosti a sú vhodné k použitiu na vysoko namáhané spoje. Povrch materiálu ponúka tiež možnosť realizácie individuálnych návrhov digitálnej potlače.

Materiál je ľahko opracovateľný a je často používaný pri tvorbe nábytku. Kompaktné dosky ponúkajú špeciálny druh, ktorý je vyrábaný v súlade s životným prostredím a ekologickou likvidáciou odpadu. Neznečisťujú životné prostredie nakoľko sa v ich obsahu nenachádzajú žiadne škodlivé látky.

Používa sa najmä v individuálne navrhovaných interiéroch pre výrobu originálneho nábytku a doplnkov. Zároveň pre jeho nadčasový štýl a kombináciu požadovaných vlastností som zvolila práve tento materiál.

Obr. č. 29 Štruktúra materiálu

Obr. č. 30 Ukážka použitia v interiéri

9.3.2 Bukové drevo

Svetlohnedé až ružovkasté drevo s charakteristickou štruktúrou hnedých škvŕniak. Je málo pružné, tvrdé a pomerne pevné. Najčastejšie sa využíva k výrobe ohýbaného nábytku, nakoľko pre vysoký obsah lignínu sa zahriatím dá dobre tvarovať. Drevo buka z hľadiska trvanlivosti na vzduchu možno zaradiť medzi stredne trvanlivé dreviny. Nechránené a neimpregnované drevo buka vydrží 10 – 40 rokov. Bukové drevo je významná surovina pre mechanické spracovanie. Je najvýznamnejšou listnatou drevinou pre priemyselné spracovanie. Z najkvalitnejších sortimentov bukoveho dreva sa vyrábajú dyhy pre dekoratívne účely na výrobu nábytku a interiérové účely.

Obr. č. 31 Drevené - bukové guľatiny

9.3.3 Potáhané o – krúžky

Elastomerový krúžok (prstenec s kruhovým prierezom) je tesniacim prvkom v dynamickej a statickej aplikácií s nízkou cenovou dostupnosťou. Krúžky sú vyrábané v širokej rozmerovej a materiálovej škále (napr. silikón, etylén propylén, fluorsilikón a ďalšie). Vyznačujú sa nízkym trením a vysokou odolnosťou proti opotrebovaniu. O-krúžky sú využívané v mnohých oblastiach priemyslu a ich primárnou funkciou je tesnenie. Prvky sú dostupné v niekoľkých druhoch od najlacnejších s bežnými vlastnosťami až po prvotriedne výrobky s vlastnosťami na vysokej úrovni pre špeciálne aplikácie. Výhody o-krúžkov z hľadiska používania v ich primárnej oblasti sú:

- ľahká údržba
- nevyžadujú dotáhovanie
- tesnenie v širokom rozsahu tlaku, teplôt a tolerancií
- nízka hmotnosť
- malý nárok na priestor
- zlyhanie o – krúžkov sa prejavuje pozvoľna a upozorňuje na nutnosť výmeny
- možnosť opakovaného použitia
- ekonomicky výhodné

Tieto vlastnosti udávajú vhodné predpoklady pre využitie v navrhnutom variabilnom systéme, ako upevňovací prvok tyčí v jednotlivých stenách nábytku. Výber krúžkov ako vhodného prvku bol smerodajný vďaka ich vlastnostiam a tými sú účelová, jednoduchá, elegantná a priestorovo úsporná aplikácia. Funkcia krúžkov spočíva v samočinne pô-

sobiacom tesniacom účinku. Funkčný princíp je docielený rozťahnutím pôvodného kruhového profilu, ktoré je určované rozmerom umiestnenia – drážky.

Na trhu je dostupných niekoľko farebných poťahov, ktoré ovplyvňujú povrchový vzhľad samotného krúžku. Na povrch jednotlivých prvkov sú pomocou modernej technológie nanesené súvislé, veľmi tenké farebné povlaky, ktoré sú odolné voči odlupovaniu, oderu a praskaniu. Potiahnutie o – krúžkov je ideálny spôsob prispôsobenia (vizuálneho splynutia) povrchu k iným materiálom v rámci jednotlivých častí nábytku. Na vývoj týchto povrchových úprav bolo vynaložené značné úsilie. Pretože sú veľmi tenké, nemajú negatívny vplyv na vlastnosti elastomerových o – krúžkov a vďaka svojim vlastnostiam naopak zlepšujú ich trecie charakteristiky. S ohľadom na vynikajúcu odolnosť voči praskaniu je takmer nemožné povlak z krúžku olúpať.

Obr. č. 32 Poťahované o - krúžky

9.3.4 Tabuľové sklo

Moderné trendy v interiéri využívajú veľkoplošné či maloplošné lakované a ozdobné vrstvy skla oživené farbami a obohatené pieskovými, tlačovými a sieťotlačovými vzormi. Jednotlivé priehľadné či priesvitné prvky významne presvetľujú interiér a vďaka ich optickým vlastnostiam priestor zväčšujú.

Variabilný systém počíta s použitím vo výstavnom a obchodnom priestore a vzhľadom k ochrane vystavovaného exponátu je potreba jeho ochrany a zároveň jeho dobrej viditeľnosti, preto bol zvolený práve transparentný materiál – sklo. Na pohľad vyniká svojou výnimočnou ľahkosťou a dodáva objektu zreteľný estetický dojem.

Tabuľové sklo inak nazývané aj ploché sklo patrí do kategórie technického a stavebného skla, ktoré sa využíva najmä pre zasklievanie plášťov budov, výplň okien, k výrobe skleneného nábytku, alebo jeho častí a pod. Sklo sa vyrába dokonale priehľadné, zároveň však môže byť aj priesvitné, či ornamentálne. Materiál sa spracováva brúsením, leštením, lepením, gravírovaním a je tiež vhodné pre potlač (napr. rotačná sieťotlač). Sklo sa vyrába za pomoci valcov kontinuálnym liatím, valcovaním alebo plavením (tzv. float technológia) do plochých foriem, ktoré patrí medzi najmodernejšie technológie. Vnútro formy je tvorené roztaveným cínom, ktorý slúži k ideálnemu dosiahnutiu rovného a hladkého povrchu tabuľového skla.

Existuje niekoľko typov skla pre konkrétne požadované účely alebo účinky. Pre použitie materiálu v moduly, ktorý slúži ako vitrína, bolo zvolené tabuľové sklo pre jeho ideálnu formu a vlastnosti.

ZÁVER

Stanovené požiadavky v úvode práce som dosiahla v rôznych úrovniach kvality. Variabilnosť nábytku bola nadobudnutá prostredníctvom využitia rôznych prvkov, ich vzájomným skladaním, spájaním a kombinovaním, čím vzniká možnosť širokej škály využitia produktu.

Požiadavka individuálnosti je predstavená v schopnosti prispôsobenia nábytku individuálnym potrebám a podmienkam užívateľa, či už vo sfére súkromnej alebo komerčnej.

Výsledný produkt spĺňa v úvode stanovené ciele, pričom v samotnom produkte dominujú prvky minimalizmu, ktoré však nepopierajú jeho plnú funkčnosť.

Prácu som rozdelila na dve časti, teoretickú a praktickú. Prvá časť je tvorená šiestimi kapitolami, ktoré sa venujú v systematickom poradí témam, ktoré som považovala za potrebné uviesť a boli v rôznej intenzite a smeroch dôležitým základom pri tvorbe nábytku. Najväčší význam prikladám kapitole venujúcej sa analýze nábytkových systémov.

V práci som využila všetky moje skúsenosti a vedomosti získané počas päťročného štúdia na Univerzite Tomáše Bati ve Zlíně a zároveň som sa pri práci obohatila o nové poznatky v oblasti nábytku.

Dúfam, že výsledný produkt bude prínosom pre jeho potencionálnych užívateľov ako aj pre rozvoj variabilných interiérových nábytkov.

ZOZNAM POUŽITEJ LITERATÚRY

- [1] KOTRADYOVÁ, Veronika, a kol. *Dizajn nábytku (Vývoj, navrhovanie, terminológia, typológia, ergonómia, materiály, konštrukcie, technológia)*. 1. vyd. Bratislava: Nakladateľstvo STU, 2009. ISBN 978-80-227-3006-8
- [2] BROOKER, GRAEME, *Co je interiérový design? z angl original What is interior design?*, Jitka Hanušová, Slovart, s. r. o., Praha 2010 ISBN 9788073914356
- [3] FORET, SVOBODA, KOLÁŘOVÁ, ZUMORVÁ, *Vytavujeme na veletrhu: jak expozici připravit a realizovat, aby splnila všechny požadované cíle*. Computer Press, 2002. ISBN 8072266454, 9788072266456
- [4] VYSEKALOVÁ, HRUBALOVÁ, GIRGAŠOVÁ. *Veletrhy a výstavy* 1. vyd. Praha 2004 ISBN 978-80-247-6261-6
- [5] GILBERTOVÁ, Silva, MATOUŠEK, Oldřich. *Ergonomie - optimalizace lidské činnosti*. 1. vyd. Praha: Grada Publishing, spol. s. r. o., 2002. ISBN 80-247-0226-6
- [6] KULA, Daniel, TERNAUX, Élodie. *Materiology, Průvodce světem materiálů a technologií pro architekty a designery*. 1. vyd. Praha: Happy materials, 2012. ISBN 978-80-260-0538-4
- [6] FIŠEROVÁ, Hana, *Úložné prostory* ERA group spol. s. r. o., 2006. 1. Vyd. ISBN 80-7366-061-X
- [7] HALABALA, Jindřich, *Výroba nábytku tvorba a konstrukce*, 2. Vyd. Praha 1975 L19-B2-IV-31/1989
- [8] TERENCE CONRAN, *Úložne prostory a jejich uspořádání*, 1 Vyd. Praha 2006 ISBN 80-7209-805-5
- [9] Vše o nábytku, dostupné z WWW:
<http://typologie-nabytku.blogspot.sk/2011/02/2-antropometrie-ergonomie.htm>
- [10] Lepšie bývanie, dostupné z WWW:
<http://lepsiebyvanie.centrum.sk/nabytok/630057/minimalizmus-v-nasich-interieroch->

[11] Nábytok a trendy, dostupné z WWW:

<http://www.stavebnik.sk/clanky/nabytok-trendy-2014-.html>

ZOZNAM OBRÁZKOV

Obr. 1. Predajňa K – Swiss v Londýne.....	15
Obr. 2. Crate House – variabilný nábytkový systém.....	15
Obr. 3. Radová expozícia.....	28
Obr. 4. Rohová expozícia.....	29
Obr. 5. Ostrovná expozícia.....	29
Obr. 6. Systém Octanorm - stĺpiky.....	30
Obr. 7. DTD dosky.....	36
Obr. 8. Dyhované dosky.....	36
Obr. 9. Laminované DTD dosky.....	37
Obr. 10. Corian - použitie.....	37
Obr. 11. Nerezová oceľ.....	38
Obr. 12. Použitie základného modulu bez drevených tyčí, s vnútornými a vonkajšími poličkami.....	44
Obr. 13. Rozmery uvádzané v mm, drevená guľatina priemer 20 mm, hrúbka stien 15 mm.....	45
Obr. 14. Zadná časť s možnosťou potlače.....	45
Obr. 15. Rozmery zadnej steny uvádzané v mm.....	46
Obr. 16. Polovičný a celý šuplík.....	47
Obr. 17. Použitie s časopismi.....	47
Obr. 18. Základné rozmery pridanej steny uvádzané v mm, hrúbka 10 mm.....	48
Obr. 19. Použitie so šuplíkom.....	49
Obr. 20. Základné rozmery pridanej steny uvádzané v mm, hrúbka 10 mm.....	49
Obr. 21. Ukážka zostavenia stola.....	50
Obr. 22. Základné rozmery vrchnej dosky uvádzané v mm, hrúbka 10 mm.....	50
Obr. 23. Zasunuté sklo, grafika.....	51
Obr. 24. Vysunuté sklo.....	51
Obr. 25. Vysunuté sklo do boku.....	51
Obr. 26. KD s čiernym jadrom.....	51
Obr. 27. Aplikácia farebného dekóru v jednotlivých moduloch.....	52
Obr. 28. Ukážka nábytkových kompozícií.....	52

Obr. 29. konštrukcia.....	53
Obr. 30. Štruktúra materiálu	55
Obr. 31. Ukážka použitia v interiéri	55
Obr. 32. Drevené - bukové guľatiny	56
Obr. 33. Poťahované o - krúžky	57

ZOZNAM PRÍLOH

CD s touto prací vo formáte pdf, word dokument

CD s obrazovou dokumentáciou